

Kuldīznieks Aivis Tilgalis

pēdējos gadus par mājvietu izvēlējies Vācijas pilsētu Minheni, kur strādā par pavāru.

→ 5. lpp.

GUDENIEKOS

Zikmaņu ģimene
saimnieko dzimtas
mājās.

→ 4. lpp.

**Kādi darbi
pašlaik svarīgi
sakņu un augļu
dārzā, košumdārzā
un siltumnīcā?**

→ 7. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Trešdiena, 2019. gada 29. maijs

Nr. 62
(11 444)

Cena
0,68 eiro

Mūzikas skolu vadīs Andra Zvejniece

No 1. jūlija Ernesta Vignera Kuldīgas mūzikas skolas direktore būs kuldīzniecē Andra Zvejniece. Tā sēdē lēmusi novada dome.

57 gadus Kuldīgas mūzikas skolu ar drošu roku vadījusi Maruta Rozīte, bet šovasar vadības grožus pārņems viņas audzēkne Andra Zvejniece.

Līdzšinējā direktore Maruta Rozīte skolu vadījusi kopš 1962. gada. Vaicāta par vēlējumiem savai skolniecei un pēctecei, M. Rozīte atjokoja, ka tos teikšot nākamā mācību gada sākumā, bet piebilda, ka jaunajai direktorei nāksoties atrisināt diezgan daudz problēmu.

A. Zvejniece atzīst, ka doma atgriezties dzimtajā pilsētā briedusi gadiem: „Visu laiku nebiju gatava savu dzīvi pilnīgi mainīt – atstāt visu, kas iesākts, un sākt no jauna. Kad tika izsludināts

konkurss, sapratu: vai nu tagad, vai nekad. Tā kā pēdējie divi gadi man pagājuši, auklējot bērniņu, šis bija laiks visu pārdomāt un izsvērt, kas darīts un ko vēl gribu paveikt. Sapratu, ka vēlos jaunus izaicinājumus, attīstību, jaunas zināšanas, un šī ir lieliska iespēja.” Direktores amatā viens no izaicinājumiem būšot vadīt kolektīvu, kurā strādā viņas pašas skolotājas.

Andra savulaik absolvējusi Kuldīgas mūzikas skolas kora klasi. Latvijas Mūzikas akadēmijā

viņa ieguvusi profesionālā bakalaura grādu mūzikā un kordirigentes kvalifikāciju, bet Latvijas Universitātē – pedagoģisko izglītību. 14 gadus darbojusies kā kordirigente un mūzikas pedagoģe, bijusi vokālās grupas *Latvian Voices* dziedātāja un viena no šī populārā kolektīva dibinātājām.

Konkursā uz direktora amatu tika saņemts tikai viens pieteikums.

Iveta Grīniņa, Lailas Liepiņas foto

Suņu un viņu saimnieku nodarījumi, kūlas dedzināšana un nepilngadīgo alkoholisms – tādus jautājumus izskatīja **Kuldīgas novada domes administratīvā komisija.**

→ 3. lpp.

**LAI BĒRNI
VAR JUSTIES
DROŠI.**

Viedokļi.

→ 2. lpp.

Trešdien, 5. jūnijā:

- Zilais karogs uzvilks.
- Radošās māsas Leismanes.
- Snēpele pulcē kapelas un pensionārus.
- Sporta skolas absolventi.
- Pēc pieredzes uz Igauniju.

917714071975024 23
ISSN 1407-9755

GROS AUTO

AICINĀM KOMANDĀ
**AUTOATSLĒDZNIKU/- CI
KULDĪGĀ**

Alga mēnesī (bruto): 900.00 - 1700.00 EUR

Vairāk informācijas

www.grosauto.lv / 67772733

SIA "GROS AUTO GRUPA", Reģ. Nr.: 40102021499

Rubrikā **Pirms 20 gadiem un tagad** – IGO MIDRIJĀNIS, kurš jau labu laiku atgriezies dzimtajos Talsos un joprojām interesējas par vidi.

→ 9. lpp.

REDZĒJUMS

No azartspēlēm brīva pilsēta

Inguna Spuleniece, tālr. 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

Pagājušajā nedēļā Kuldīgas novada pašvaldība teica kategorisku nē spēļu zāles celtniecībai Adatu ielā.

Vienlaikus domes priekšsēde Inga Bērziņa rosināja pieņemt konceptuālu lēmumu par pilsētas atbrīvošanu no spēļu zālēm vispār. Viņa to pamatoja ar iedzīvotāju nostāju jaunās spēļu zāles apspriešanā, īpaši uzsverot Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma pedagogu bažas par to zāli, kas jau atrodas pie skolas.

„Vai Kuldīga kādreiz no spēļu zālēm tiks atbrīvota vispār?”

Tāds brīnišķīgs lēmums juridiski gan varētu stāties spēkā tikai piecus gadus pēc tā pieņemšanas, turklāt domes sēdē klātesošie uzņēmuma LV Caffe pārstāvji izskatījās nogaidoši. Viņiem pirms tālākās rīcības, kas var būt lēmuma pārsūdzēšana, vajagot vēl noskaidrot, cik tas pamatots.

Acīmredzot šiem uzņēmējiem teju 900 kuldīdznieku viedoklis neko daudz nenoziņmē – 98% aptaujas dalībnieku izteikušies pret. Anketās

norādīts, ka vietā, kur spēļu zāle varētu atrasties, apgrozās daudz cilvēku, ejot uz tirgu, veikaliem, autoostu. Tur pēcpusdienās uzturas jaunieši, gaidot autobusu. Spēļu zāle varētu kļūt par atkarību izraisošu laika kavēkli. Kuldīdznieki uztraukušies par tiem, kuri jau tagad ir atkarīgi, kuri iznīcina savu un līdzcilvēku dzīvi, nospēlējot visu līdz pēdējam. Līdzīgu noraidījumu tāda biznesa iecere saņēmusi arī Smiltēnē, Tukumā, Ventspilī un Madonā.

Lēmumu slēgt azartspēļu zāles martā pieņēma Rīgas dome. Šis solis gan pēc tam publiski tika saukts par Ušakova centieniem ātrāk nonākt Eiropas Parlamentā. Var jau būt, ka iemesls bija tāds, tomēr sekas būs labas. Saprotams jau arī Latvijas Spēļu biznesa asociācijas uztraukums, ka pašvaldības šādi rupji pārkāpjot tiesiskās paļāvības un samērīguma principu, „degradējot uzņēmējdarbības vidi”. Vienīgi šī uzņēmējdarbība balstīta uz pārāk daudzu cilvēku nelaimēm. Cik naudas tiek tērēts, lai no azartspēļu atkarības jeb ludomānijas izārstētu! Jārunā ne tikai par ģimeņu ciešanām, bet arī par uzņēmējiem, kuru kolektīvos atkarīgie strādā. Cik ieinteresēts ir darba devējs, kura darbinieks cieš no bezmiega, depresijas, nespēka, migrēnas, nonāk tādā izmisumā, kas var beigties ar pašnāvību, kā uzsvē psihiatri? Vai arī tā uzņēmējdarbības vide netiek degradēta?

MANUPRĀT

Varēs pārkvalificēties darbā

Lai kļūtu par skolotāju, pašlaik četros gados jāapgūst bakalaura programma vai arī cilvēkam ar bakalaura grādu citā jomā divos gados jāiegūst pedagoga kvalifikācija. Nu Izglītības un zinātnes ministrija kopā ar nodibinājumu *Iespējamā misija* cilvēkam, kurš augstāko izglītību iegūvis kādā citā nozarē, piedāvās pedagoģisko kvalifikāciju iegūt nevis divos gados, bet vienā. Vienlaikus ar mācībām divreiz nedēļā jaunais speciālists varēsot uzreiz sākt darbu skolā. Ļoti saprātīga ideja. Redzot, cik ļoti liela ir skolu problēma atrast svešvalodu un eksaktu priekšmetu skolotājus, šī būtu izeja. Domāju, ka darba vidē balstīta mācīšanās ir efektīva ne tikai bērniem, bet arī skolotājiem. Iecere arī paredz to, ka topošajiem skolotājiem studiju laikā un gadu pēc tam speciālisti dotu padomus un palīdzētu risināt problēmas darbā.

Jolanta Hercenberga, tālr. 63350568, jolantah99@gmail.com

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv.

Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

MUMS ZVANA

Mežs kā mēslaine?

Kurzemnieka lasītāja ir neizpratnē par cilvēkiem, kuri vieglu roku savus atkritumus izmet mežā un ceļmalās.

„Nesen bija izdevība pastaigāt pa veco Alsungas ceļu. Tas sākas pie karjera un iznāk pie *Āriešiem*. Skatījāmies, kā pēc lietus lien gliemeži, kā zied meža zemenes, bet vairāk nācās skatīties uz izgāztuvi... Ja man būtu cimdi, sāktu rakņāties, lai atrastu kādus pierādījumus tam, kurš to dara. Lielākā daļa mēslu jau izeauguši. Abi ceļa gali ir nedaudz tīrāki, bet pa vidu var ieraudzīt nezin ko. Briesmīgi, ka cilvēki ir tik neapzinīgi! Šis noteikti nav vienīgais

tik ļoti piesārņotais mežs.

Kuldīgas komunālie pakalpojumi nodrošina, ka šķirotos atkritumus var izmest par velti vairākās vietās pilsētā un arī pagastos. Nesen *Kurzemniekā* rakstījāt, ka šķirotos atkritumu konteiners Pārventā nav izvests. Bet, ja tu esi kaut cik sakarīgs cilvēks, tu taču vari to maisu nolikt kaut blakus konteineram, nevis vest uz mežu,” sieviete mudina aizdomāties.

Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns aicina tos, kuri pamanījuši līdzīgas nekārtības, ziņot. Tad arī policisti varētu precīzi noskaidrot, kur tas noticis, lai sameklētu

JAU NOKAISĪTS

Darba ielas iedzīvotāji Kuldīgā nesen lūdza, lai arī šī grantētā brauktuve tiktu nokaisīta ar pretputēšanas materiālu.

„Mums pateica, ka iela pārāk maz noslogota, lai to kaisītu. Lai atbrauc un paskatās! Tagad, kad notiek Jelgavas ielas remonts, smagās mašīnas te brauc viena pēc

otras. Logus vaļā turēt nevaram!” pirms laiciņa teica kāda kundze.

Domes transporta infrastruktūras inženieris Andris Megnis iebilda, ka gluži tāda saruna nav bijusi: „Darba ielu kaisāmo ielu grafikā neparedzēju tāpēc, ka jūnijā iecerēts Putnudzāzē ieguldīt naudu, jo vairākām ielām, arī Darba, Atpūtas,

PĒC PUBLICĒTĀ

Kur likt akmeni, vēl lems

Uzzinājusi par Kuldīgā, Jelgavas ielā, izrakto milzu akmeni, kāda lasītāja gribēja zināt, vai tas uz kādu privātmāju Pārventā aizvests likumīgi, jo uzskata, ka akmens pieder pašvaldībai un tam varētu būt liela vērtība.

Projekta vadītāja Elīna Zīle paskaidroja, ka tas tiešām aizvests bez saskaņošanas ar pašvaldību. Pēc sarunas ar ģenerāluzņēmēju *Salduš celiniekus* situācija ir atrisināta, un izraktais akmens tuvākajā laikā tiks nogādāts atbērnē Sūru ielā 5. Tur tas atradīsies, līdz tiks pieņemts lēmums par turpmāko likteni. E.Zīle atzina, ka būvuzņēmējs reaģējis ātri, lai novērstu apakšuzņēmēja kļūdu. Objektam ir arheoloģiskā uzraudzība. Ja darbu laikā tiks atrasts kaut kas vērtīgs, arheologs to fiksēs.

Iveta Grīniņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Nupat, 1. jūnijā, bija Starptautiskā bērnu aizsardzības diena. Kādi bērniem tagad ir lielākie apdraudējumi, no kā jācenšas viņus pasargāt?

Benita Jaunzeme, Valsts zemes dienesta būvkastrālās uzmērīšanas speciāliste: – Bērni iet, skrien, reizēm ir nevaldāmi, tādēļ jāsarģā no visa kā, lai negūtu fiziskas traumas. Ļoti bieži dzirdēts, ka bērni pazūd. Man no tā bail. Katru otro trešo dienu sociālajos tīklos meklē kādu bērnu, kurš nav pārnācis mājās. Cits varbūt aizgājis pie drauga vai paklaidījis, bet ne jau visi.

Rudite Ābola, jaunatnes darbiniece Skrundas jauniešu centrā: – Jāsarģā no datora un informācijas internetā. Tas ir vislielākais drauds, jo bērni internetā pavada daudz laika, komunicē un nekad nevar zināt, kādu informāciju viņi tur iegūst.

Gatis Celms, taksists: – Drauds ir apkārtējā sabiedrība. Vienaudži mēdz būt nežēlīgi. Bet pasarģāt no tā grūti.

Gunita Galiņa, grāmatvede: – Padsmiņniekiem visvairāk jāsarģājas no narkotikām, lai kāds kaut kur pa kluso nepieber.

Sandra Lukjaņenoka, astroloģe: – Svarīgi, lai bērns prot internetā atrast to, kas viņam vajadzīgs, un izmantot savā labā, nevis pieļaut, ka internets izmanto viņu. Jo bērni bieži tic visam, to neizvērtējot. Pasarģāt varam, ja iemācām analizēt. Galvenais, ko vajadzētu iemācīt, ir dzirdēt sevi un nepazaudēt dvēseli.

Arturs Candars, skolnieks: – Fiziskā vide ikdienā ir droša. Vairāk ir apdraudējums no interneta, jo tas var bērnu noskarģot virzģties pa nepareiziem ceļiem. Interneta vide ietekmē domāšanu, uzskatus.

Jolanta Hercenberga, Madaras Salas foto

Mazajiem deļotājiem izdevies gads

Ceturtdienas vakarā Kuldīgas Mārtiņzālē skanēja valsis, fokstrots un ča-ča-ča. Tur Ineses Poriķes vadītie sporta deju dalībnieki vecākiem rādīja šogad apgūtos standarta un Latīņamerikas deju soļus.

I.Poriķe pastāstīja, ka šeit deļot mācās 1.–4. klases bērni. Citam bijis pirmais treniņu gads, daļa pirmos soļus iepazīnuši bērnu dārzā *Cīrulītis* un *Ābelīte*. Treniņi notiek divreiz nedēļā pa divām stundām, jo mērķis ir piedalīties sacensībās. „Gadā – vismaz piecās, un medaļas ir vienmēr. Lieļākais prieks ir iegūt kausu. Esam piedalījušies arī tādās prestižās sacensībās kā Lieļpājas *Dzintarlāse* un *Dzintarlāsīte*. Šogad vēl uzstāsimies Ģimenes svētkos Kuldīgā,” stāsta I.Poriķe. Trenēt bērnus

palīdz titulētais sporta deļotājis Artis Janmeijis no Snēpeles. Koncerti vecākiem notiek divreiz gadā: Ziemassvētkos un pavasarī. Viņiem vadītāja teica lielu paldies: „Bez jūsu palīdzības rezultāta nebūtu.” Pasākumu kuplināja piecgadīgie deļotāji Nikola Gabriela Gerasimoviča un Pēteris Rozentāls no bērnu dārzā *Cīrulītis* un Padures hobbiklases deļotāji Santa Ķeķe un Nauris Brūders. Noslēguma ballītē dalībnieki cienājās ar picu un uzspēļēja volejbolu Mārtiņsalā pie Ventas.

Piecgadīgo Nikolu Gabrieli Gerasimoviču atbalstīt atnākusi mamma Alise Freiberga un vecāmamma Agita Gerasimoviča. Viņa uzskata, ka deļot ir ļoti noderīgi – tas attīsta domāšanu un mūzikas izpratni, māca disciplīnu. Mārtiņš Urbāns šeit nāk pirmo gadu, bet sporta deļas jau ir apguvis bērnu dārzā. Viņa mamma Gunita pastāstīja, ka dēlam deļošana padodas, kaut arī dažkārt negribas.

Lailas Liepiņas teksts un foto

Kuldīgas Mārtiņzālē vecākiem uzstājas 1.–4. klases sporta deļotāji.

Bezmaksas palīdzība bērniem ar invaliditāti

Bērniem ar invaliditāti un viņu ģimenēm projektā *Kurzeme visiem* vēl ir pieejami vairāki sociālie pakalpojumi, kuriem var pieteikties sociālajā dienestā.

Tie paredzēti ikvienam bērnam ar funkcionāliem traucējumiem, kurš saņēmis Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas atzinumu, ka vajadzīga īpaša kopšana, savukārt sociālo rehabilitāciju var saņemt jau iepriekš izvērtētie bērni.

Bērni var izmantot sociālo aprūpi gan dzīvesvietā, gan pie atelpas brīža pakalpojuma sniedzēja. Līdz četriem gadiem pienākas līdz 50 stundām nedēļā, bet no pieciem līdz 17 gadiem – līdz desmit stundām. Projekta finansētu atelpas brīdi jeb īslaicīgu aprūpi bērni un viņu ģimene var izmantot līdz 30 diennaktīm gadā.

Aprūpei līdz šim pieteikušās 25 bērnu ģimenes, bet atelpas brīdim – 46. Pašlaik vecāki var izvēlēties pakalpojuma sniedzēju, pie kura bērns saņem tieši viņam vajadzīgo. Vispiepra-

Projekts *Kurzeme visiem*

- Gandrīz 6,6 miljoni eiro no Eiropas Sociālā fonda un valsts.
- No 2015. līdz 2023. gadam to ievieš Kurzemes plānošanas reģions, pašvaldības, bērnu sociālās aprūpes centri un valsts sociālās aprūpes centrs *Kurzeme*.
- Vairāk: www.kurzemesregions.lv/projekti/socialas-joma/kurzeme-visiem/.

sītākās ir dažādas terapijas. Vecākiem jānododas uz sociālo dienestu un jāraksta iesniegums. Dienests pieņem lēmumu un informē, vai pakalpojums piešķirts.

Pērn 14 Kurzemes pašvaldībās šādu palīdzību saņēmuši 50 cilvēki ar garīga rakstura traucējumiem, 154 bērni ar funkcionālajiem, kā arī 47 bērnu vecāki.

Justīne Smilga

Kūlas dedzināšana maksā dārgi

Kuldīgas novada pašvaldības administratīvā komisija izskatījusi gan suņu un viņu saimnieku nodarījumus, gan kūlas dedzināšanu un nepilngadīgo alkoholismu. Pēdējā jautājumā sēde bija slēgta.

Komisija lēma par administratīvu sodu jaunam cilvēkam, kurš 18. aprīlī kādā pagastā septiņās vietās aizdedzinājis kūlu. Puisim ir otrās grupas invaliditāte. Viņš pastāstīja, ka braukājis apkārt ar riteni, nolēmis padedzināt zāli, bet nav iedomājies par lielo vēju. Viņš teica, ka rīcības nepareizumu apzinās, uzklausa komisijas brīdinājumu, ka šāda darbība var novest ne tikai pie kukaiņu iznīdēšanas, bet arī pie nodegušām mājām,

lopu un cilvēku bojāejas. Arī pats dedzinātājs nav pasargāts. Jaunieša māte skaidroja, ka mājā visi sērkociņi noslēpti, tādēļ dēls tos paprasījis kaimiņam. Arī viņa solīja darīt visu, lai līdzīgas darbības neatkārtotos. Komisijas vadītājs Kaspars Šabāns uzsvēra, ka par kūlas dedzināšanu sods ir liels – fiziskajām personām no 280 līdz 700 eiro.

Sēdē nebija ieradušies divi suņu īpašnieki. Vienam kādā lauku sētā pieder 14 bezšķirnes dzīvnieku. Pašvaldības policijas pārbaudē konstatēts, ka suņi ir labi baroti, bet nav čipēti un reģistrēti. Noteiktajā laikā saimnieks visus reģistrējis. K.Šabāns par to izteicās atzinīgi, jo citi nevarot reģistrēt pat vienu. Šis

jautājums netiktu izskatīts, ja nebūtu sūdzību no apkārtnējiem medniekiem: suņi nepārtraukti skraidot pa mežiem, apdraudot dzīvniekus. Komisija noteica, ka klaiņošana jāierobežo, cerot, ka izdosies īpašnieku par to pārliecināt. Komisijas loceklis Guntis Vīgants zināja teikt, ka daudzi suņi šajā mājā dzīvo vismaz gadus 30 un savā starpā pārojas, bet jāatzīst, ka saimnieki par tiem rūpējoties.

Uz komisijas aicinājumu neatsaucās kuldīdzniece, kuras suns, kaut bijis pavadā, Mucenieku ielā sakodis vīrieti. Notikums fiksēts novērošanas kamerās, bijuši liecinieki. Vainīgā ar policiju nav sadarbojusies, jo protokols rakstīts bez pārkāpējas klātbūtnes.

Inguna Spuleniece

Tiesās dēlu, kurš ar vardarbību draud mātei

Kāds pieaudzis dēls nav pildījis tiesas nolēmumu, kas liedz viņam tuvoties Kuldīgas novadā dzīvojošajai mātei, tāpēc policija lietu nodevusi prokuratūrai, lai sāktu kriminālprocesu.

2017. gada jūlijā tiesa pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, kas liedza vīrietim tuvoties savai mātei. 21. maija rītā Valsts policijai (VP) ziņots, ka viņš kārtējo reizi tiesas lēmumu pārkāpj: prasa mātei naudu un piedraud ar vardarbību.

VP pārstāve Madara Šeršņova informē, ka notikuma vietā noskaidrots: sievietes dēls, bezdarbnieks, kurš pie viņas nedzīvo, regulāri nāk prasīt naudu alkoholam. Kad sieviete atsaka, dēls kļūstot agresīvs. Pēdējā reizē viņš mātei

metis ar spaini. Par laimi, neesot trāpījis, un sirmgalve miesas bojājumus nav guvusi. Sieviete stāstot, ka dēls parasti sagaidot pie mājas, tādēļ viņa baidoties dzīvesvietu atstāt. Kad sieviete iet uz dārzu, viņš sekojot.

21. maijā, nogādājot vīrieti policijas iecirknī un veicot pārmeklēšanu, pie viņa atrasta arī cigarešu paciņa bez Latvijas Republikas akcīzes markām. Par to noformēts administratīvā pārkāpuma protokols. Nu Kuldīgas iecirkņa kriminālpolicijas nodaļā izmeklēšana par tiesas aizlieguma ignorēšanu ir pabeigta, un lieta nodota prokuratūrā. Par šādu pārkāpumu paredzēta īslaicīga brīvības atņemšana vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Jolanta Hercenberga

Parādi samazinās

Ja ar parādniekiem strādā, parādu summas sarūk, gandarīta ir Kuldīgas novada domes dzīvokļu speciāliste Elīna Iljina.

Dzīvokļu komisijā tika pagarināts īres līgums ar kādu sievieti, kuras nesamaksātais no 600 eiro samazinājies līdz 137. Kāds vīrietis ir parādā 588 eiro. Summa mazinās lēnām, bet priecējot tas, ka tā nepieaug. Grūtāk klājas kuldīdzniekam, kurš viens audzina nepilngadīgas meitas. Viņš ar mīnusa zīmi iekrājis 847 eiro, par dzīvokli nemaksā, ir parāds no iepriekšējās dzīvesvietas. Komisijas locekles vienojās, ka šim cilvēkam būtu vajadzīgs asistents, kurš palīdz saprast, kā naudu pareizāk tērēt.

Tika izskatīti jautājumi par vairākiem *Zilā krusta* patversmes iemītniekiem, kuri tur vairs neuzturas un prasa dzīvok-

li. Kādam tas atņemts par parādiem, ir apgādniece – meita, ko viņš nav audzinājis. Pats ar savu dzīvi tikt galā vīrietis nav spējīgs, bet pēc likuma pašvaldība viņam dzīvokli nevar piešķirt. Sociālā dienesta direktore Maruta Jautaike atzina: „Jo ilgāk šādi cilvēki dzīvo uz ielas, jo vairāk degradējas.” Savukārt E.Iljina piebilda: kad viņi pašvaldības dzīvokli atstāj, remontam jātērē vismaz 3000 eiro. Speciāliste pieļāva, ka vajadzētu domāt par citu formu, kā vienlaikus šādiem cilvēkiem sagādāt jumtu virs galvas un mazināt pašvaldības izdevumus.

Kāds vīrietis iesniegumā raksta, ka no laukiem grib pārcelties uz pilsētu, jo „pagastā ir vienmuļa dzīve”. Komisijas locekles sprieda, ka cilvēkus socializēt nav gluži viņu pienākums.

Inguna Spuleniece

MEDIĶI INFORMĒ

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe **Baiba Būvmeistere**.

Neviens nav sakāvis

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra medicīnas statistiķe **Baiba Būvmeistere**.

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā no 24. līdz 31. maijam darbi-

nieki devušies uz 64 izsaukumiem. Slimnīcā nogādāti 29 pacienti, tostarp pieci bērni. No visiem pacientiem divi vīrieši bijuši reibumā. Nedēļas laikā nav notikusi neviena krimināltrauma, toties gūtas desmit sadzīviskas traumas. Viena gadījums sporta nodarbībā, un cietušais nogādāts ārstniecības iestādē.

Uzklaušāja **Iveta Grīniņa**

Dzimtas mājās saimniekot patīk

„Lejasmegņi ir mūsu dzimtas mājas ceturtajā paaudzē. Lai arī fiziski jāstrādā daudz, mums te patīk. Svarīgi, lai šī vieta dzīvotu,” saka basenieks Ģirts Zikmanis.

Viņš te darbojas kopā ar vecākiem Daigu un Dzintaru, brīvdienās pievienojoties māsa Liene, kura dzīvo Kuldīgā un strādā pirmsskolas izglītības iestādē *Abelīte*.

Tuvējās plāvās ganās ap 70 liellopu, ap māju plešas liels ābeļdārzs, kurā dzīvojas jaunie teliņi. Pirms diviem gadiem iestādīti 25 augļu koki, ko ģimene Lienci uzdāvinājusi 25. dzimšanas dienā. Nu ābeļu esot teju simt.

GOVIS BIJUŠAS VIENMĒR

Pēc Pirmā pasaules kara vecvecēvs Basos dabūjis zemi un uzcēlis māju, kurā ģimene dzīvo joprojām, pamazām to atjaunojot. Kopš tiem laikiem saimniecībā vienmēr turētas govys, tā ka lopkopība ģimenē nevienam neesot sveša. Pašlaik ir 40 slaucamas govys. Tā cītīgāk ar piena lopkopību Ģirts sācis nodarboties pirms astoņiem gadiem pēc atgriešanās no Zviedrijas, kur pusotru gadu strādājis mežā. Par sapelnīto naudu Ģirts ganāmpulku palielinājis un piena lopkopībā ieviesis plašāku vērienu. „Ir bijuši tādi gadi, kad piena cena ir ļoti mainīga un ne ar ko nevar rēķināties. Mums labi tas, ka tētim Kuldīgā ir zemnieku saimniecības *Bradumi* kravas automašīnu serviss. Arī es tur strādāju. Daudz jādara pašiem: gan labus automehāniķus atrast grūti, gan lauku darbus reti kurš gatavs darīt. Servisā kāds atnāk strādāt, bet nevaram konkurēt ar algu ārzemēs, un pēc laika cilvēks aizbrauc uz Dāniju. Tur metinātājam maksā daudz vairāk – var nopelnīt četrus vai piecus tūkstošus mēnesī. Bet piena cena šogad ir stabila, tādēļ atmaksājas arī darbs laukos,” stāsta Ģirts. Pienu iepērkot kooperatīvā sabiedrība

Nadziņi, kas ir partneri kopš 2008. gada.

JĀMODERNIZĒ, LAI NETRŪKST DARBAROKU

Ģirts stāsta, ka īpašumā esot ap 100 ha zemes un 70 ha nomājot no citiem. Viņš iecerējis saimniecību modernizēt, lai visu var padarīt bez palīgiem. „Iespējams, jāievieš slaukšanas roboti. Plānojam ierīkot arī piena vadu, kūtsmēsļu krātuvi. Attīstībai nozīmīgs ir *Altum* (finansu institūcijas – aut.) atbalsts. Ar Eiropas projekta līdzfinansējumu esam pārbūvējuši kūti, uzcēluši piena māju.

Modernizācija nenotiek tik ātri, kā varētu vēlēties, jo pērkam tehniku: pagājušajā gadā kombainu, siena presi, grābekli, zemes diskus, pirms tam traktoru. Arī zemi pērkam, bet Basos brīvu zemju nav, un cena strauji pieaug.”

SIEN SIERU, AUDZĒ PUĶES

„Mamma mūs lutina ar garšīgiem sieriņiem,” stāsta Liene. „Vēl viņai tāpat kā man patīk rosīties pa dārzu. Kopš sevi atceros, viņa stādījusi dienlilijas. Tagad kolekcijā ir ap 200 šķirņu. Mamma pati tās selekcionē un krusto.

Arī man patīktu šeit dzīvot, bet ceļš ir slikts. Man patīk darbs ar bērniem, un katru dienu izbraukāt būtu grūti. Gribētos, lai pagastā dzīvotu vairāk cilvēku. Katru gadu vairākas mājas kļūst tukšas, pēc laika tās nojauc. Pārņem tāda izmiršanas sajūta: skolas vairs nav, veikala nav, bibliotēkas nebūs. Apkārt visu tikai likvidē, un tad kļūst skumji.”

Tomēr nesen uz tuvējo kaimiņmāju pārcēlušies jauni cilvēki. Tas iepriecina.

DARBDIENAS

Šo ābeli pirms 80 gadiem Lienas un Ģirta Zikmaņu vecvecēvs stādījis kā dāvanu vecvecmammai, kurai šīs šķirnes āboli ļoti garšojuši.

Lejasmegņu saimnieks Ģirts Zikmanis stāsta, ka govys, kurai dots vārds *Princese Pērle*, esot īpaša. Atvesta no Dundagas, kaut iepriekšējais saimnieks nolēmis to atdot gaļas kombinātam, jo lopam ir ērmīgas kājas un stāja. Zikmaņi pierunājuši pārdot, un nu dzīve turpinās Basu plāvās.

UN BRĪVDIENAS NEDALA

Uz jautājumu, ko dara brīvdāja laikā, Ģirts atbild ar smaidu: „Pēdējā brīvdiena bija pirms daudziem gadiem.” Viņam neesot

ne brīvdienas, ne darbdienas, bet ir dzīvesveids, kurā viņš nemitīgi dara to, kas patīk. Ja citu darbu nav, tad ejot medībās.

Latvijas simtgadē Gudenieku

pagasta pārvalde Ģ.Zikmanim pasniegusi goda rakstu – kā apliecinājumu, ka vietējie uzņē mēģdarbību novērtē.

Aprūpes centra ļaudis Latvijas Neatkarības atjaunošanas dienā.

Svin svētkus un iesaistās sabiedriskajā dzīvē

Valsts sociālās aprūpes centra *Kurzeme Gudenieku filiāles* iemītnieki maijā nosvinējuši Neatkarības atjaunošanas svētkus, piedalījušies galda spēļu turnīrā un arī Eiropas Parlamenta (EP) vēlēšanās.

Kopā ar sociālo aprūpētāju ģimeniskā atmosfērā pārrunāta Latvijas Neatkarības atjaunošanas dienas būtība, dzerot pašu lasītu zāļu tēju un mīlojoties ar pašu gatavotiem gardumiem. Sociālās aprūpes nodaļas vadītāja Inga Grundmane stāsta, ka iemītniekiem patīk radoši darbi: „Pirms svētkiem tika taisīts noformējums, jo viņi prot brīnišķīgi zīmēt. Jautri, aizrautīgi, interesanti un arī nopietni pasākumi notiek katru mēnesi. Tos

rīkojam, lai paplašinātu interešu loku, lai ikviens justos nodēris kā sabiedrības loceklis.”

Ar lielu patiku iemītnieki piedalījušies galda spēļu turnīrā, kas rīkots atkārtoti. Sacentušies dambretē, riču-račā, domino, novusā un cirka spēlē. Kopā ar sociālā darba speciālistiem viņi regulāri kopjot Lāču kapus. „Klienti to dara labprāt un apzinīgi,” saka I.Grundmane. Nozīmīgs notikums bijusi arī dalība EP vēlēšanās.

Jolanta Hercenberga
Aprūpes centra arhīva un autore foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Lāsma Reimane foto

No skolas Kuldīgā uz darbu Vācijā

„Viens pats atbraucu un uzbūvēju te savu dzīvi.”

Pavārs, kuldīdznieks AIVIS TILGALIS pēdējos gadus par mājvietu izvēlējies Vācijas pilsētu Minheni, kur ar viņu tikās raksta autore. Viņš stāsta par darbu, izaicinājumiem un dzīvi ārzemēs.

PRIEKŠNIEKS PIEDĀVĀ PALIKT

Aivis mācījies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, pēc tam Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā. „Sākumā nezināju, par ko vēlos kļūt, – gribēju vienkārši pabeigt vidusskolu. Sāku kā automehāniķis, bet, kad atbrīvojās vieta, turpināju kā pavārs. Interese bija, bet tajā laikā iemācījies tikai pamatus. Gribēju uzzināt vairāk.

2011. gadā skola piedāvāja braukt praksē uz Vāciju, un es pieteicos. Braucu vairāk nekā 30 stundas, nevienu vārdu vāciski nesapratu. Dzīvoju un strādāju mazā pilsētiņā Vaserburgā – tā ir mazāka nekā Kuldīga. Strādāju kopā ar jauniem pušiem. Sākumā biju trauku mazgātājs un tīrīju virtuvi. Trīs mēnešu prakse pārtapa piecos mēnešos, jo priekšnieks piedāvāja palikt. Trīs mēnešos nedaudz iemācījies vācu valodu. Man patika, bija interesanti. Dzīvojam četri puši mazā istabā bez televizora, bez interneta. Protams,

bija tādi mirkli, kad šķita, ko es te vispār daru, jo nepratu īsti runāt vāciski, bet kolēģi neprata angliiski. Pēc dažiem mēnešiem atgriezies Latvijā, turpināju mācīties. Sēžu stundā, zvana svešs numurs, paceļu – šefs no Vācijas grib, lai braucu strādāt. Aizbraucu un atkal strādāju tajā pašā viesnīcā.”

PĀRCEĻAS UZ LIELPILSĒTU

„Sākums bija haotisks, jo katru gadu mācību praksēs devos uz Vāciju,” stāsta Aivis. „Arī 3. kursā tā pienāca, un atkal aizbraucu uz to pašu vietu. Pēc tam atgriezies, bet nepagāja ilgs laiks, kad sāku meklēt, kur aizbraukt. Vācu valodu biju apguvis un meklēju citu vietu, kur pastrādāt. Sāku strādāt tikko atvērtā viesnīcā tajā pašā pilsētā.”

Pēc vasaras Aivis atgriezies Latvijā, kur neilgi pastrādājis Kuldīgas *Metropolē* un *Banger-tā*. „Atkal saņēmu piedāvājumu braukt uz Vāciju, aizbraucu un nostrādāju pusotru gadu. Kad

Aivis (no kreisās) ir pavārs astoņus gadus. Attēlā kopā ar kolēģiem Vācijā.

Aivija Tilgala arhīva foto

sāku, saņēmu 900 eiro, un tajā brīdī šķita: „Ko ar tik lielu naudu vispār var darīt?” Tāda nebija redzēta – tā likās nenormāla nauda! Darba tur bija daudz: kā desmitos no rīta pieķēros pie nažiem, tā vienpadsmitos vakarā noliku. Pa dienu restorānā ienāk 500–600 cilvēku.

Pēc tam saņēmu piedāvājumu atvaļinājuma laikā aizvietot citu pavāru un aizbraucu uz 200 kilometru attālo pilsētu Švarcvaldi. Viesnīca bija maza, ar mazu restorānu, un izrādījās, ka jāstrādā vienam. Nostrādāju mēnesi bez brīvdienām, atgriezās puši no atvaļinājuma, un priekšnieks pateica, ka mani vairs nevajag – pēc dažām dienām jāizvācas...

Mēnesi biju strādājis viens pats, nevienu nepazinu. Labi, piesēdos pie datora un uzrakstīju CV, jo uz Latviju braukt negribēju. Pabraukāju pa mazo pilsētiņu un visās viesnīcās ienesu savu CV. Atceros, ka piebraucu pie ļoti skaistas četru zvaigžņu viesnīcas, iegāju, teicu, ka meklēju darbu, un pēc stundas šefpavārs jau visu izrādīja. Nākamajā dienā nostrādāju dažas stundas, un tā mani pieņēma. Pavadīju tur septiņus mēnešus. Man patika, ka restorānā visu gatavojām paši. Tad pienāca brīdis, kad gribēju tikt prom no mazpilsētām, jo pēc darba nebija, ko darīt: apsēdies istabiņā un sēdi. Pieņēmu lēmumu

un pārvācos uz Minheni.”

GAN KĀPUMI, GAN KRITUMI

„Sākumā apmēram divus gadus strādāju viesnīcā *Leonardo Hotel*, tad aizgāju uz viesnīcu *Holiday Inn*. Alga bija laba, bet tā bija slinku cilvēku virtuve, jo paši gandrīz neko nedarījām – viss tika piegādāts gatavs. Pavadīju sešus mēnešus, un noriebās. Cilvēki tur nāca maz, turklāt 60% bija gatavā produkcija. Vienkārši visu dienu sēdējām. Tad teicu: nē, tas nav domāts man.

Jau gadiem gribējās taisīt hamburgerus, ieraudzīju, ka jauns restorāns meklē darbiniekus. Tagad strādāju restorānā *Bob's*.”

Aivis atzīst, ka viņam netik ilgi strādāt vienā vietā: „Man patīk pamainīt, strādāt dažādās virtuvēs. Man ir tikai 27 gadi – vēlos uzkrāt pieredzi un varbūt nākotnē atvērt savu ēstuvi. Šeit arī dienā ir astoņas darba stundas, bet 90% gadījumu ir vairāk. Esmu strādājis pat 16. Esmu saskāries ar to, ka kolēģiem vāciešiem ir vieglāk. Viņiem, piemēram, deva brīvus svētku datumus, bet man un vēl dažiem ārzemniekiem brīvdienas nebija. Pārsvārā strādāju ar ārzemniekiem. Ar vāciešiem man nepatīk, jo viņiem patīk citus mācīt, bet paši neko nemāk darīt – šķiet, ka diploms iegūts pirms mēneša.”

Aivis atzīst, ka pavāra darbs nav vispateicīgākā profesija. „Vasaras man asociējas ar to, ka strādāšu kā ēzelis. Bet man laikam adrenalīnu vajag, lai nav garlaicīgi. Citreiz domāju, kāpēc to daru,

bet, kā saka, ir gan kāpumi, gan kritumi.”

Par izvēlēto profesiju Aivis secina: jebkurš to nevar darīt. „Jāsaka paldies arī manām skolotājām tehnikumā: ja nebūtu tehnikuma, visticamāk, manis šeit nebūtu. Man tiešām patīk tas, ko daru, bet lielākās zināšanas esmu apguvis tieši šeit.

Man nav bijusi doma strādāt citā profesijā. Šeit var arī pieietties un izmēģināt kādu citu profesiju. To sauc par *mini job* (minidarbu – aut.): strādā vienu dienu nedēļā un saņem 460 eiro mēnesī. Šādi divus mēnešus pastrādāju veikalā pie kases, bet sapratu, ka tas nav priekš manis,” smeļoties saka Aivis. Turklāt pavāri bez darba te nevarot palikt – tos meklējot nepārtraukti.

„ESMU TE INTEGRĒJIES”

„Viens pats atbraucu un uzbūvēju te savu dzīvi. Esmu integrējies, un cilvēki, kuri mani nepazīst, uztver mani kā vācieti, jo izskatos pēc vācieša un mana vācu valoda ir laba. Es nestādos priekšā, kā ir strādāt virtuvē Latvijā, jo tur man pieredze ļoti maza. Man ir draugi, kuri strādā Latvijā, bet par algām neviens nerunā. Protams, es gribētu mājās, bet vai man vajag strādāt par pāris simtiem eiro mēnesī? Ja Latvijā atrastu labi atalgotu darbu, tad par atgriešanos es padomātu.

Pašlaik vienīgais iemesls, kāpēc dodos uz Latviju, ir apciemot ģimeni. Īstu draugu tur vairs nav, bet cenšos aizbraukt vismaz reizi gadā uz mammas dzimšanas dienu. Nesen mani apciemoja ģimene. Neko citu man nevajag. Godīgi sakot, nav nekā tāda, kā man ļoti pietrūktu. Agrāk trūka peldēšanas *Ventas rumbā*. Kuldīga kļuvusi skaista, pils parks ir ļoti skaists – par to prieks. Bet Vācijā esmu iedzīvojis, pie visa pieradis, tāpēc uz Kuldīgu atpakaļ mani nevelk.

Šeit daudz kas ir vieglāk, piemēram, pie ārsta var tikt uzreiz, bet Latvijā mēnešiem jāgaida

garās rindās. Te ir pavisam cits līmenis – visi darbinieki ir apdrošināti, nevienam nav jātērē milzīgas summas, lai apmeklētu zobārstu vai saņemtu izmeklējumus.”

IESPĒJU IR DAUDZ

Par dzīvi ārpus darba Aivis saka: „Vasarā man patīk nopeldēties. Satiekos ar draugu – latvieti Māri. Man patīk spēlēt futbolu, bet darba ritms šeit tāds: ja esi piecas dienas nostrādājis pa 12 stundām, tad gribas brīvdienas pavadīt mājās un neko nedarīt. Agrāk, kad dzīvoju mazajās pilsētiņās, regulāri braukāju ar riteni un sportoju, bet te, šķiet, esmu kļuvis slinks. Bet šovasar plānoju nopirkt riteni, jo iepriekšējais kādam iepatikās. Man patīk pastaigāt pa pilsētu vai vienkārši iesēties vilcienā un kaut kur aizbraukt. Esmu saticies arī ar šeit dzīvojošajiem latviešiem, vienreiz devāmies pārgājienā uz kalniem. Pirms tam kalnos nebiju kāpis, bet uzkāpu 2000 metrus. Interesanti – varētu to darīt atkal.

Iespēju te daudz, bet, ja pats nemeklēsi, neviens vairsū neskries un neteiks: „Čau, ejam šodien kaut ko padarīt!””

Par ikdienu Minhenē, vienā no Vācijas lielākajām pilsētām, Aivis secina: „Drūzmas un skaļuma ir par daudz, bet te ir plašas iespējas, laba alga. Nedaudz satrauc visi

tie iebraucēji un notikumi Eiropā. Pirms diviem gadiem nedaudz ārpus pilsētas viens iznāca no kafejnīcas *Macdonald* un sāka ar pistoli šaut cilvēkus. Tāpēc man vairs nepatīk uzturēties vietās, kur ir lieli pūļi, piemēram, centrālajā dzelzceļa stacijā. Bēgļiem te dzīve ir viegla, piemēram, manā algas lapiņā rakstīts, ka maksāju solidaritātes piemaksu. Tas nozīmē, ka maksāju no savas algas, lai viņi te var dzīvot.”

Par nākotni Aivis spriež: „Gribētu ziemā aizbraukt pastrādāt Austrijā. Sezonnā tur var nopelnīt milzīgu naudu, bet jāstrādā ļoti daudz. Tas mani jau gadiem tramda – gribu pamēģināt.”

Lāsma Reimane

„Agrāk man pietrūka svētku, piemēram, Jāņu, pietrūka peldēšanas *Ventas rumbā*.”

Vērtīgas mācības, atziņas, sadarbība

Beidzies Latvijas Žurnālistu asociācijas un ASV vēstniecības kopprojekts *Praktiski padomi un pieredze reģionālo mediju redakcijas darbā*, 24. maijā Kandavas novada Kalnmuižā pulcējot vairāk nekā 70 žurnālistu un redaktoru no visas Latvijas.

Žurnālisti apguva modernās tehnoloģijas, to, kā atmaskot viltus vai daļēji sagrozītas ziņas, uzklaušīja kolēģu pieredzes stāstus par darba organizāciju, atbalstu dažādos projektos, attiecībām ar pašvaldībām utt. Četri iepriekšējie semināri notika katra reģiona redakcijās: Bauskā, Kuldi-

gā, Daugavpilī un Limbažos.

Kandavā Kultūras ministrijas pārstāve Aiga Grišāne runāja par mediju politikas jaunumiem, par problēmām un to, kā tās novērst, par reģionālo mediju nākotnes izaicinājumiem un iespējām. Latvijas Mediju ētikas padomes uzdevumi un pir-

mā pieredze, ētikas problēmas reģionālo medijos – par to stāstīja šīs padomes locekle, Rīgas Stradiņa universitātes Komunikāciju fakultātes dekāne, profesore Anda Rožukalne. Portāla *Lsm.lv* redaktore Marta Cerava uzstājās ar priekšlasījumu par šīs vietnes veidošanas pieredzi,

modes tendencēm, grūtībām un darba metodēm. Bet Valsts kontroles pašvaldību uzraudzības speciālists Edgars Korčagins vadīja mācības *Ko un kā rakt pašvaldības budžetā*. Seminārā piedalījās arī Ukrainas Žurnālistu savienības pārstāvji.

Darbs kara apstākļos

„Mums visiem ir savs trauksmes koferītis, jo neviens nezina, kas notiks rīt,” sacīja Ukrainas pilsētas Izjumas avīzes redaktors Konstantīns Grigorenko, kurš bija ieradies kopā ar kolēģi. Viesu stāstītais raisīja lielu interesi.

VISU LAIKU TRAUKSMĒ

Ukrainas Žurnālistu savienības reģionālo mediju asociācijas priekšsēdis K.Grigorenko 15 gadus ir avīzes redaktors. Izjuma atrodas 100 km no Donbasas, kur jau ceturto gadu notiek karš ar Krieviju. Ukraini no šī vārda nebaidās: „Var teikt, ko grib, bet Donbasā notiek karš ar Krieviju – tur reāli mirst cilvēki. Mēs to jūtam katru dienu. Ja virs pilsētas lido helikopters, tas nozīmē, ka tiek transportēti ievainotie vai bojāgājušie. Ja uz Donbasu dodas militārā tehnika, tur gaidāmi satraucoši notikumi. Pie mums uz pilsētu ar 50 000 iedzīvotāju jau pārcēlušies 10 000 bēgļu no kara zonas.”

PAŠU SPĒKIEM

Trīs gadus avīze no valsts atbalstu nesaņem un strādā patstāvīgi, bet situācijā, kurā nav zināms, kā konflikts ar Krieviju izvērtīsies, tas ir ļoti sarežģīti.

Abonentu skaits drukātajai versijai samazinās, jo cilvēki naudu taupa nebaltam brīdim – pērk tikai pašu nepieciešamāko. Toties ukraiņi ļoti attīsta interneta portālu un strādā sociālajos tīklos, meklējot iespēju abonētu skaitu pavairot un pelnīt ar reklāmu, lai izdevums pastāvētu.

K.Grigorenko arī stāstīja, ka Ukrainā pieņemts likums, kas valstij un pašvaldībām aizliedz darboties kā medijiem. Valsts avīzes vēl gan esot, bet Ukrainas Žurnālistu asociācija gatava pret tām cīnīties. „Mēs izdarīsim tā, lai šis bizness ir godīgs – lai katrs medijs dzīvo no tā, ko spēj nopelnīt, nevis saņem valsts dotāciju. Pret pārējiem šajā biznesā tas ir negodīgi. Viens televīzijas kanāls pagaidām tiek pilnībā finansēts no valsts budžeta, un arī tas nav taisnīgi. Mēs neesam tik bagāta valsts, lai varētu to atļauties. Tad labāk maksāt nelielu televīzora nodokli, nevis šo naudu

ņemt tieši no budžeta,” skaidroja ukraiņu žurnālists.

Runājot par pašvaldību informatīvajiem izdevumiem, K.Grigorenko atzina: „Latvijas un Ukrainas problēmas ir līdzīgas. Mūsu pašvaldību vadītāji jeb, kā es viņus saucu, mēri un pēri izdod kaujas lapiņas, kurās pārsvarā raksta paši par sevi, dārgajiem... Mēs ar to cīnāmies. 6. jūnijā Kijevā būs liela konference, kurā rosināsim likuma izmaiņas, lai nebūtu vairs nekādas iespējas likumu apiet un nodarboties ar pašslavināšanu.”

SARKANĀ KARTĪTE VARAI

„Man saņaudzas sirds, kad tiekam salīdzināti ar krieviem,” atzīst K.Grigorenko. „Mūsu jaunais prezidents Zelenskis pareizi teicis: „Ar viņiem mūs vieno tikai viena lieta – robeža.” Īstenībā Putins ar saviem iebrukumiem palīdzējis Ukrainai apvienoties. Pie mums Ukrainas himnu visi zina no galvas, mēs ar to lepoja-

Latvijas Žurnālistu asociācijas valdes priekšsēde Ivonna Plaude ar Ukrainas Žurnālistu savienības reģionālo mediju asociācijas priekšsēdi Konstantīnu Grigorenko paraksta sadarbības līgumu.

mies un dziedam skaļi. Krievijā šādas vienotības nav. Mēs demokrātiju uztveram pilnīgi citādi. Ja mums jaunais prezidents Zelenskis nepatiks, vienkārši būs maidans – iziesim ielās un viņu noslaucīsim. Mēs neklusēsīm, ja viņš solījumus nepildīs. Prezidenta vēlēšanās ukraiņi nebalsoja par Zelenski – viņi parādīja sarkano kartīti iepriekšējai varai: prezidentam, parlamentam, Ministru kabinetam – visiem. „Mēs jūs negribam. Ejiet projām!”

tauta pateica, bet viņi neaiziet – grib pie varas noturēties,” K.Grigorenko ir ass. „Ceram, ka Zelenskis tomēr spēš tikt galā ar korupcijas hidru, kas vēl aizvien palikusi mantojumā no Padomju Savienības.”

Viesim draugi Latvijā jautājot, kas tagad notiek Krimā: „Pēc pieciem gadiem Krimai atvērsies acis. Tur cilvēki jau ir salīdzinājuši dzīvi Ukrainā un Krievijā. Viņi jau ir atpakaļceļā – vajag tikai nedaudz pagaidīt.”

Valsts kontroles pašvaldību uzraudzības speciālists Edgars Korčagins un padomniece komunikācijā Ilze Salna skaidroja, kā atrast un izprast revīzijas ziņojumus.

Ziņojumi jāmāk lasīt

„Pašvaldības, kuras grib kaut ko mainīt, par Valsts kontroles (VK) revīzijām pat priecājas, jo tās ieteikumi palīdz daudz ko sakārtot,” sacīja VK padomes loceklis, pietā revīzijas departamenta direktors Edgars Korčagins.

Viņš un padomniece komunikācijas jautājumos Ilze Salna ieteica, kā žurnālistiem revīziju ziņojumus pareizi lasīt, ko tajos meklēt vai nemeklēt.

IEKLAUSĀS UN REAĢĒ

Pērn bijušas 27 revīzijas ar 379 ieteikumiem, un 338 no tiem ieviesti dzīvē. „Katrā revīzijā esam apskatījuši būtiskus jautājumus: kā pašvaldība rīkojas ar naudu, kā notiek darījumi, vai dabā esošais parādās grāmatvedības uzskaitē. Mūsu darba lielākā pievienotā vērtība ir ieteikumi un pārmaiņas, kas nāk pēc to ieviešanas,” skaidroja E.Korčagins.

Sabiedrība bieži jautājot, kas notiek pēc tam, kad pārkāpumi atklāti. Pērn konstatētas arī noziedzīgu nodarījumu pazīmes, un par tām VK informē tiesībsargājošās iestādes, ir ierosinātas krimināllietas, bijuši administratīvie pārkāpumi, par kuriem

sodu uzlikušas attiecīgās valsts iestādes. Arī VK pārbaudītās iestādes ir vērtējušas savu darbību, un par pārkāpumiem bijuši disciplinārsodi. „Jāatzīst, ka gan tiesībsargājošās iestādes, gan tās, kuras revidējam, uz pārkāpumiem reaģē aizvien atbildīgāk. Saeimā ir iesniegti Valsts kontroles likuma grozījumi, kas paredz tiesības piedzīt zaudējumus no tiem darbiniekiem, kuri ar savu rīcību tos radījuši, ja pašas iestādes to nedara. Ja grozījumi tiks atbalstīti, Valsts kontrole kļūs par iestādi, kas varēs vēl sekmīgāk vērsties pret tiem, kuri izdara pārkāpumus un nodara zaudējumus,” tā E.Korčagins.

MĀJASLAPA BŪS PĀRSKATĀMĀKA

I.Salna atzina: VK pārliecinājusies, ka ir vērtīgi par savu darbu stāstīt žurnālistiem, tādēļ tiek rīkoti semināri. Lai paveiktais būtu labāk redzams un saprotams visiem, iestāde grib līdz gada beigām pārveidot mājaslapu. Viens jauninājums būtu vieta, kurā jebkurš var redzēt ieteikumus, izpildes grafiku un jau izdarīto. „Tur labi varēs redzēt taustāmo rezultātu, jo mūsu darbs beidzas nevis ar revīzijas ziņojumiem, bet gan

Valsts kontroles mājaslapa: www.lrvk.gov.lv.

lielākām vai mazākām pārmaiņām valstī,” viņa uzsvēra. Vēl iecerēts, ka jaunās mājaslapas sākumlapā būšot liela *poga* ar nosaukumu *Pašvaldības*. Revīziju meklētājs būšot sakārtots pēc dažādiem kritērijiem un vērtībām.

Arī tagad VK mājaslapā revīziju ziņojumi ir sameklējami. I.Salna pastāstīja, ka interesei der pievērst uzmanību pašnovērtējuma anketai. „Tajā parādās jautājumi, kurus jebkurš var uzdot savai pašvaldībai. Piemēram, revīzijā par skolotāju algu mērķdotācijām bija trīs šādas anketas par to, kā pedagogu atalgojumam piešķirtie līdzekļi tiek izlietoti. Vienu aizpildīja pašvaldība, otru – skolu direktori, bet trešo – skolotāji, redzot, vai viss tiek darīts tā, kā tam jābūt. Šīs revīzijas secinājumi liecināja, ka skolotāji savas tiesības un iespējas nezina, nav informēti, kā viņu algas veidojas. Anketās norādītos jautājumus jebkurš skolotājs var uzdot direktoram vai pašvaldības vadītājam,” uzsvēra I.Salna. Viņa mudināja ar VK sazināties sociālajos tīklos, jo tur iespējama ātra saikne.

Daiga Bitiniece, Inguna Spulniece
Antras Grinbergas foto

Ravēt un priecāties

Lielajai stādīšanai un sēšanai jūnijā jau vajadzētu būt pabeigtai. Līdz Jāņiem jāpacenšas visu noravēt – tad gan Jāņu bērni, gan saimnieki varēs priecāties par skaistajiem ziediem un leknajiem augiem. Jūnijā vēl darāmi arī citi darbi.

Sakņu dārzā

Jāravē, jāirdina un jālaista dobes. Rudens ražai var sēt ziedkāpostus, stādīt vēlos kāpostus. Pēc salnām izstāda gurķus un ķirbjus. Var sēt pupiņas, burkānus, kāļus, galda bietes un rutkus. Atkārtoti – salātus un dilles.

Augļu dārzā

Jaunajiem augļu kociņiem veido vainagu. Normē augļu ražu, pārbauda pavasara potējumus. Sausā laikā laista arī augļu kociņus un ogu krūmus. Īpaši jāuzmana upenes. Avenēm izgriez vāji atstātus jaunus dzinumus. Mēslo ogu krūmus un zemenes. Agrākai zemeņu ražai tās var pārsegt ar agrotīklu.

Košumdārzā

Jūnija sākumā un vidū papildus jāmēslo rododendri. To dara ar speciālo vai vienkārši komplekso mēslojumu. Sausā un karstā laikā mūžzaļie rododendri jālaista. Pēc ziedēšanas jānolauž noziedējušie ķekari. Košumkrūmus var pavairot ar spraudņiem, jāatsien vītenaugi. Pēc ziedēšanas var dalīt un pārstādīt īris sakņus. Stāda vasaras puķes, sēj divgadīgās. Dala cerus vasarā ziedošajām ziemcietēm: arābēm, prīmūlām u.c. Maijā noziedējušajām sīpolpuķēm vecie ziedi jānolauž. Sīpolpuķu lakstus nedrīkst nogriezt vai noraut – jāgaida, lai tie nokrīt paši. Kad laksti kļuvuši brūni, var novākt pavisam. Ja sīpolpuķes dēstītas kā aīnavu stādījumi (zālienos, lielās grupās dobēs) bez mērķa iegūt labu griezto ziedu vai sīpolu ražu, tad tās var atstāt augsnē. Uz rozēm jāapkarro laputis un citi kaitēkļi. To var darīt ar ķīmiskiem līdzekļiem (kā *Decis*) un dabīgiem.

Zāliens

Kamēr tas nav izkaltis, labāk laistīt reti un pamatīgi, nevis bieži un maz. Vislabāk izmantot pārvietojamu laistītāju, ļaujot tam strādāt vismaz 15–30 minūtes. Šādi arī karstā laikā var laistīt reizi nedēļā.

Siltumnīcā

Augi regulāri jālaista, jāmēslo un jāuzmana no kaitēkļiem: tīklērcēm, baltblusiņām. Tomātus un gurķus atsien. Tomātiem izlauz pazarītes, gurķiem nokniebj ūsas. Siltumnīca jāvēdina.

Gribi – tici, negribi – netici

Pēc Mēness kalendāra

- Jaunā mēnesī sēj un stāda visus tos dārzeņus, kam raža ir virs zemes, vecā – tos, kam zemē.
- Ja saknes sēj vai stāda trīs dienu vecā mēnesī, tās aug raženi.
- Stādot kartupeļus vecā mēnesī, turklāt gubu mākoņu laikā, tie būs miltaini, gludi un nesaies lakstos. Stādot pilnā mēnesī, augs daudz bumbulu, vecā mēnesī būs maz nezāļu, bet jaunā – būs nezāles, augs lakstos un kartupeļi būs ūdeņaini.
- Kāpostus sējot un stādot augoša mēness mīglainā dienā, tie nesakaltīs, izaugs cietas un lielas galviņas.
- Lai ķirbji būtu raženi, tie jāstāda pilnā mēnesī.
- Pupas jāstāda jaunā mēnesī un nedēļas sākumā – pākstis būs pilnas lielām pupām.
- Sīpoliem patīks, ja tos stādīs pilnā mēnesī un piektdienā, – tie būs lieli.
- Sējot gurķus pilnā mēnesī, tie ziedēs un izaugs daudzi, bet jaunā mēnesī sētie ziedēs līdz rudenim un ar ražu nelutinās.
- Ja augļu koki zied pilnā mēnesī, gaidāmi labi augļi.
- Pilnā mēnesī novākti āboli vienmēr labi uzglabāsies.
- Likvidējot krūmus, der zināt seno gudrību – cērtot jaunā mēnesī, tie saaus atkal, turpretim vecajā cirstie pazudīs uz neatgriešanos.
- Puķu stādīšanai vislabākais ir jauns mēness, jo tad tās kārtīgi izaugs un kupli ziedēs.

/Izmantota grāmata Dārza darbi mēness un saules ritmos./

Kā aizbaidīt nezāles

Pret nezālēm var cīnīties ar dažādām metodēm.

ETIKIS, SĀLS, TRAUKU MAŽGĀJAMĀIS

Izsmidzinātāja pudelē sajauc glāzi etiķa, pāris ēdamkaroti sāls un tējkaroti trauku mazgājamo šķīduma. Izsmidzina vietās, kur saaugusi nezāļu biežņa. Līdzeklis ir kodīgs – to vajag koncentrēt tieši uz saknēm. Šī metode vislabāk iedarbosies saulainā dienā – dabiskās skābes uzsils un dārzā nelūgtā auga saknes sadedzinās, sāls iedarbosies vakarā, kad gaiss kļūst vēsāks, savukārt trauku līdzeklis kodīgo mikslu pie saknēm pielipinās.

AVĪZES

Pat profesionāli dārznieki mēdz izmantot šo vienkāršo triku. Ja dārzs piedzīvo nezāļu invāziju, uz skartajām vietām izklāj avīzes. Tās nostiprina ar akmeņiem vai piesprauž pie zemes ar koka mietiņiem. Avīžu lapas fiziski neļaus nezālēm augt un izkaisīt sēklas. Ja avīzi pārklāj ar mulču, avīze laika gaitā sadalīsies, bet nezāles šeit vairs neaugs.

VERDOŠS ŪDENS

Vienkāršs un lēts veids, kā cīnīties ar

visniknākajām nezālēm, turklāt nepiesārņo vidi ar ķīmiskām vielām. Karsts ūdens labi der, lai nezāles celiņu iznīdētu spraugās, uz lieveņa. Tas apdedzina saknes, un augs novīst. Šim līdzeklim efekts nav ilgš, un pēc kāda laika nezāles var ataugt.

CITRONU SULA

Izsmidzina nezāles – drīz vien lapas un saknes tā izkaltēs un augs aizies bojā.

Inguna Spulniece

LASĪTĀJS JAUTĀ

Par jāņogām

Jāņogām lapas kļūst divvainas – tādas uzburbušas, sarkanīgas. Ko darīt?

Dārzkopis Guntis Kormis pārliecināts, ka tās bojā sarkanpangu laputis. Tās var iznīdēt, lapas no apakšas miglojot ar 0,2% slāpekļa mēslojuma šķīdumu. To pagatavo, ēdamkaroti mēslojuma izšķīdinot 10 l ūdens. Var arī zaru galus ieliekt spairi ar šķīdumu. Pēc divām nedēļām procedūru atkārtoti. Var laputis indēt arī ar ķīmiskiem līdzekļiem, bet tam varētu būt nedaudz par vēlu. Ja grib būt drošs, ka nākamgad laputis neatjaunosies, tomēr jāķeras pie ķīmiskajiem līdzekļiem.

Par mežābeli

Manā dārzā aug ļoti veca 'Baltā dzidrā'. Tā stādīta 1939. gadā, bet vēl nesen ražoja. Gribu to uzpotēt uz kādas mežābeles. Kur tādu var iegādāties?

Potcēlmus rudenī var iegādāties stādaudzētavās, arī *Vilgālē*. G.Kormis piedāvā vēl citu variantu: jūlija beigās iedot dārzniekam kaut 5 cm garu šīgada pieaugumu. Nākamajā rudenī būs gatavs stāds.

Par vainagiem

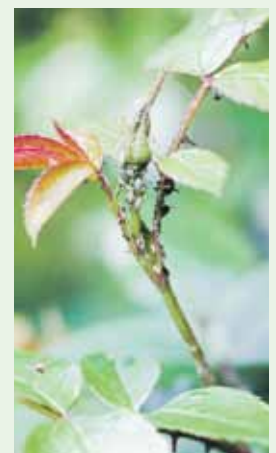
Esmu dzirdējis, ka jaunajiem augļu kociņiem vainagu veido ar atsvariem un gumijām. Kā to dara?

G.Kormis teic, ka izstāstīt to ir sarežģīti. Grāmātās, kas nav vecākas par 20 gadiem, šīs metodes aprakstītas – kā zarus atlikt ar skaliņiem, drātīm, gumijām un atsvariem.

Par laputīm

Esmu dzirdējis, ka pret laputīm, kas bojā rozes, var cīnīties ar joda un piena maisījumu. Vai tā ir tiesa?

Dārzniece Rūta Valtere piekrīt, ka ir šāds veids, kā no laputīm tikt vaļā. Lai līdzekli pagatavotu, vajadzīga smidzināmā pudele, šļirce, 100 ml piena un pudelīte joda. Smidzinātājā ielej litru ūdens. Pusi šļirces piepilda ar jodu, ielej pienā un samaisa. Tas kļūst gaiši dzeltens. Iekrāsoto pienu pielej ūdenim pudelē. Ar līdzekli apsmidzina rozes un citus augus, ko skārus laputis. Šis sastāvs ne tikai cīnās ar laputīm, bet der arī profilaksei pret sēnišu slimībām (*phytophthoras*, milttrasu).

Par lauriem podiņā

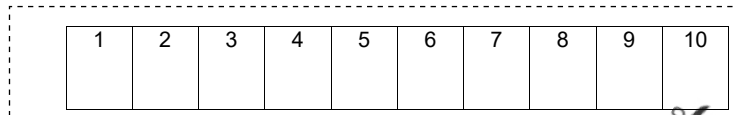
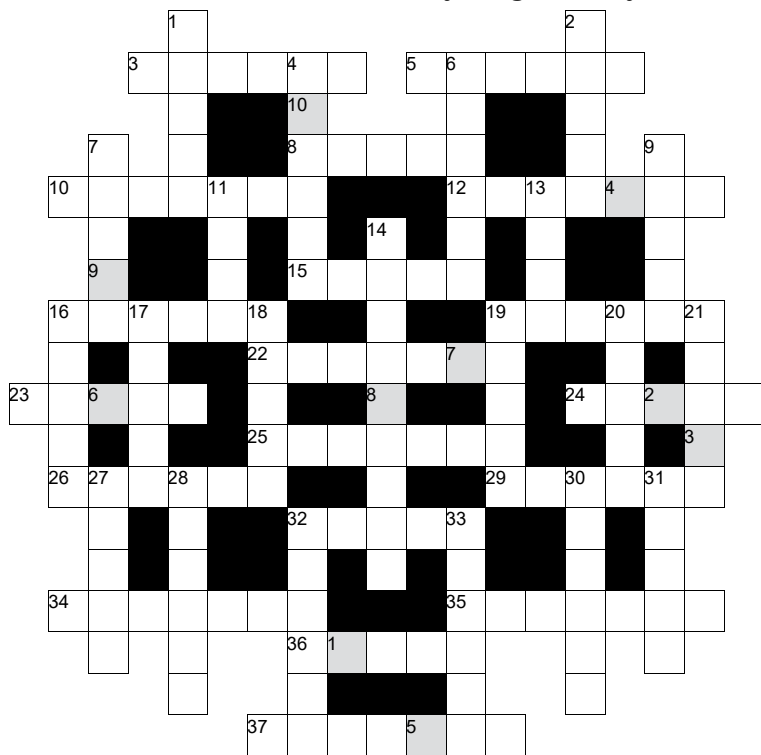
Man uzdāvināja lauru krūmu podiņā. Kā rīkoties, ja lapas gribu izmantot kā garšvielas? Vai raut nost un kaltēt?

Uztura speciāliste Katrīna Spulniece-Aišpure iesaka krūmiņu turēt uz palodzes saulainā vietā un katru reizi, kad lapiņas ievajagas, kādu ar šķērēm nogriezt. Plēšot var augu traumēt. Katlā lapas var likt nekaltētas – tās tikai radīs spēcīgāku aromātu. Lai atdzīvīnātu kaltētās laurlapas smaržu, pirms vārīšanas to var nedaudz apdedzināt uz atklātas liesmas. Lauriem patīks gaišas telpas, vasarā podiņu noteikti var iznest arī ārā. Augu nevajag pārļautīt – ja lapām parādās brūnas malas, ūdens bijis par daudz.

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

Risinājumu gaidām līdz 5. jūnijam.

Horizontāli: 3. Sieviešu apģērba gabals vieglas, pagaras blūzes veidā. 5. Garš, sekls līcis, kas izveidojies, jūrai pārplūdinot upes grīvu. 8. Peldlīdzekļa ārējās apšuves dēlis. 10. Materiāls, ko kaisa, izklidē mājdzīvnieku mītnēs, to gulvietās un stāvvietās. 12. Sile trauku mazgāšanai. 15. Māksliniecisko izteiksmes līdzekļu kopums. 16. Neērtības, nedrošības izjūta, kauns. 19. Iesaņots priekšmets, arī sakārtotu priekšmetu kopums. 22. Apdzīvota vieta Abula upes krastos Vidzemē. 23. Naudas vienība Gvinejas Republikā (1971–1986). 24. Sīkgrubuļains audums, kas augs no grodi savērtiem diegiem. 25. Zirgu, mājlopu ganīšana naktī. 26. Mazvērtīgi līni un vilna, atkritumi. 29. Pilsēta Dienvidkorejā, Čollapukto provincē. 32. Nematožu klases apakškārta, līdz 30 cm garš parazitisks velteniskais tārps. 34. Sīks kukainis. 35. Nīderlandiešu filozofs (1632–1677). 36. Augsnes, zemes irdenā virskārta. 37. Tradicionālā animisma kulta kalpotājs.

Vertikāli: 1. Pilsēta Anglijas DA, Padekalē krastā. 2. Augstprātīgs, iedomīgs cilvēks. 4. Nauda līgavas pirksanai (dažām tautām). 6. Kūtrs, bezdarbīgs, neaktīvs. 7. Sens strinkšķināmais sīgu instruments. 9. Apstākļi, kas pierāda apsūdzētā, aizdomās turētā nevainību. 11. Upe Austrijā, Traunas kreisā krasta pieteka. 13. Valsts Ziemeļamerikā. 14. Dāņu filozofs un teologs (1813–1855). 16. Ratu sastāvdaļa, pie kuras piestiprina dīseli. 17. Krāsns mūrītis. 18. Strauja deja ar ritmiskiem purngalu un papēžu piesitieniem. 19. Pilsēta Japānā, Osakas piepilsēta. 20. Upe Vācijā un Nīderlandē, Māsas labā krasta pieteka. 21. Pilsēta Bosnijā un Hercegovinā, Tuzlas kantonā. 27. Viegļās kavalērijas karavīrs. 28. Viena un tā paša veida, līdzīgu priekšmetu, parādību kopums. 30. Aizbāznis, tapa. 31. Īpaša sajūta, kas rada tieksmi kasīt ādu. 32. Juridisks darījums, kad persona atsakās no prasījuma tiesības par labu citai personai. 33. Ekseleējot iegūti (piemēram, salmu, siena, zāles) gabali.

Pareizā atbilde: PARLAMENTĀRISKS.

Atbildes. **Horizontāli:** 1. Spora. 6. Šarmantas. 9. Kasko. 10. Omārs. 11. Traktēt. 15. Merimē. 19. Stenga. 22. Barbars. 24. Āķis. 25. Alfa. 26. Rāmas. 27. Smīns. 28. Eģes. 30. Ātes. 31. Stabils. 32. Prakse. 34. Bagars. 38. Palasts. 39. Nandu. 40. Kalks. 43. Utilitārs. 44. Piķis. **Vertikāli:** 2. Puma. 3. Rūna. 4. Šamots. 5. Fagots. 7. Kauli. 8. Krīze. 12. Kārba. 13. Perimetrs. 14. Egalitārs. 16. Mētrājs. 17. Garants. 18. Promile. 20. Tumsōņa. 21. Kāres. 23. Palsa. 29. Abava. 33. Kūkas. 35. Groks. 36. Spurts. 37. Askers. 41. Alki. 42. Ātri.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans. Pēc balvas gaidām **GUNTU VĀCIETI**. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē.*

Akcent's
Salonveikals

Jūnija uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

No bērna kājas teātri

Inga Jēruma. Teātra bērni. Grāmata ir par teātra bērniem – tiem, kuri no bērna kājas vecāku vai vecvecāku darbavietu sajūtuši ne no skatītāju zāles puses. Patī būdama šāds bērns (autore māte ir Dailes teātra aktrise Velta Krūze), rakstniece izvēlējās tikties ar cilvēkiem, kurus teātra gaisotne nav tik ļoti savaldzinājusi, lai sevi ziedotu šai brīnišķīgajai, taču arī prasīgajai, pat nežēlīgajai mākslai.

MANA AIZRAUŠANĀS

„Tas ir azarts”

Komanda gatavojas palaist balonu, attēlā Kristis Jonelis (no kreisās).

Gaisa balonu festivālā Kuldīgā piedalījās arī kuldīdznieku komanda: Kristis Jonelis, Toms Girvaitis un Adriāns Dravnieks.

BAIL PIRMĀS PIECAS MINŪTES

Kristis stāsta, ka ar gaisa balonu pacelšanu nodarbojas četras gadus, tajā iesaistījies radnieks Indulis Blūms, kuram Rīgā pieder firma *Airkargo*. „Atceros, ka Saldū bija līdzīgs festivāls un Indulis paaicināja arī mani pievienoties komandai, es teicu: „Jā!” Gadā notiek daudz lidojumu, Kuldīgā tie varētu būt apmēram 12. Lidojot ir azarts, jāzina, kāds ir vēja virziens, kā mainās vēji. Jāzina viss par balonu, tehnisko drošību, kā pareizi pacelt, par gāzi. Manā pieredzē nav bijis, ka cilvēks nobītos un nekāptu iekšā. Kad pašam pienāca pirmā reize lidojumam, tad gan teicu, ka negribu, bet Indulis teica, ka nav variantu, ir jālido. Bail bija pirmās piecas minūtes, pēc tam jau baudīju skatu no augšas.”

SVARĪGS VĒJŠ UN TĀ VIRZIENS

Kristis pirms gada uzaicinājis pievienoties Tomu, šogad – Adriānu. „Biju sajūsmā, kā saka, *āķis lūpā*, ir liela interese par šo visu. Tā ir dzīves brīvība, tā nav lidmašīna, kurā iesēdies un aizbrauc, te ir jādama par vēju un virzienu. Un nav tā, ka izdomā galamērķi un lido, vējš var aizpūst uz pavisam citu vietu, tāpēc jāseko līdzi,” stāsta Adriāns.

Arī Toms priecājas, ka ir balonu palaišanas komandā. „Iesaistīties sanāca nejauši, bet pirms tam jau biju redzējis bildes, ka Kristis piedalās, teicu viņam, ka gribu redzēt, kā tas viss notiek. Un tieši tajā dienā sanāca palaist balonu. Man ļāva piedalīties sagatavošanā un nosprieda, ka esmu labs komandas biedrs. Balonu īpašnieks ir no Rīgas, tāpēc ir labi, ka komanda ir šeit. Mēs pārzinām teritoriju, un pilots lidojuma laikā iekļauj Kuldīgu, lai būtu skaistie pilsētas skati. Vispirms mēs sagatavojam gaisa balonu pacelšanai. Kad balons ir pacēlies, visas mantas savācam un braucam uz nosēšanās vietu. Dažreiz sanāk pārvietot arī klientu automašīnas, jo paceļas vienā vietā, bet nolaižas pavisam citā. Sekojam līdzi balonam gan skatoties uz to, gan pēc koordinātām. Vienojamies ar pilotu par nosēšanās vietu, lai piebrauktu pēc iespējas tuvāk, jo grozs ir diezgan smags. Balons nolaižas ar lielu inerci, un ir iespējams gūt traumas, tāpēc komanda balonu sagaida, lai nosēšanās būtu mierīga, bez starpgadījumiem.”

SPILGTA EMOCIJA

Toms: „Šis ir netradicionāls pārvietošanās līdzeklis un tūrisma veids. Es iepazīstu ne tikai balona palaišanas specifiku, bet

arī sava novada skaistās vietas, kuras ikdienā nebūtu apskatījis. Man patīk vērot cilvēku emocijas pirms un pēc lidojuma. Īpaši tad, ja tas ir viņu pirmais lidojums. Pirms tā viņi ir pozitīvi satraukušies, dažiem, kāpjot iekšā, ir spilgts emociju karuselis, citi grib uzreiz kāpt ārā. Pēc lidojuma cilvēki ir priecīgi, ka redzējuši mūsu novadu no augšas. Vienmēr visi šo piedzīvojumu grib atkārtot. Lidojumos dodas gan vietējie, gan ventspilnieki un liepājnieki. Interesanti tas, ka pats vēl neesmu lidojis, gaidu īsto dienu.”

LAIKS NELUTINĀJA

Par festivālu dalībnieki saka, ka tas bijis labs. Kristis: „Man prieks, ka beidzot Kuldīgā notika gaisa balonu festivāls. Pirms tam paši gribējām noorganizēt, bet nebija finansējuma. Zēl, ka laikapstākļi nelutināja un varēja būt tikai viens kopējais lidojums. Mēs riskējām arī sestdien, kad pacēlās tikai četri piloti, bet pārējie deviņi ne. Patika atmosfēra un pozitīvie cilvēki.” Toms atklāj: „Man patika degļu šovs un balonu starošana, tā bija izdevusies. Bija ļoti piemēklēta mūzika, *balonisti* centās degļu darbināt tās pavadījumā, un tas izdevās.”

Lāsma Reimane
Krista Joneļa arhīva foto

VALODNIEKS

Kurzemieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens *pircejam vienmēr taisnība*?

Atbildes līdz 5. jūnijam 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.
Atbilde.

Ingars Neimanis raksta: „Ar frāzi *mest vārdus vējā* saprotu, ka kāds runā tukšu, neapdomīgi vai bezatbildīgi. Ar to ir domāts, ka kāds dod vieglprātīgus, neapdomātus solījumus, nedomājot par sekām. „Viņš kopumā ir labs. Pilnīgi nekaitīga persona... Un viņam pat šķiet, ka jūs varat viņu mīlēt. Viņš nav frants, tāpat kā citi, un nevēlas mest vārdus vējā,” rakstījis I. Ilfs, E. Petrovs darbā *Zelta teļš*. Savukārt Anita Eglīte komentē: „*Mest vārdus vējā* nozīmē vieglprātīgi izturēties pret saviem vārdiem un solījumiem. Ļaudim allaž šķīties, ka vējš tukšos vārdus satver un aiznes prom. Izteiciens sastopams jau sengrieķu dzejnieku Homēra un Teognīda darbos.”

Konkursu atbalsta *Micrec.lv*

„Esmu optimists”

1999. gada 1. jūnijā Kuldīgā pēc rekonstrukcijas svinīgi tika atklāta Liepājas reģionālās vides pārvaldes nodaļas ēka. Nodaļas vadītājs tolaik bija IGO MIDRIJĀNIS.

Pirms desmit gadiem viņš atgriezās dzimtajos Talsos un tagad ir Ventspils reģionālās vides pārvaldes vecākais valsts inspektors. Savukārt ēkā, kurā atradās pārvalde, tagad ir apartamenti Villa „Rumba”.

Pirms 20 gadiem Liepājas reģionālās vides pārvaldes Kuldīgas nodaļas vadītājs Igo Midriņāns no uzņēmuma Linde N vadītāja Kaspars Bergmaņa saņēma Rumbas ielā atjaunotās ēkas simbolisko atslēgu.

ATGRIEZIES TALSOS

Par sevi I. Midriņāns saka: „Jūtos pārsteigts, ka man savos gados tik laba fiziskā gatavība darīt daudz ko. Esmu laimīgs, ka man ir abi vecāki – vēl aizvien kundri un saprotoši, dzīvesbiedre, kura ir mans balsts. Pricējās par saviem četriem bērniem, kuri atgriezušies Latvijā un kuriem veicas. Man ir trīs mazbērni. Viņus redzu reti, bet ar viņiem ir īpaša saikne.

Par savu darbu esmu gandarīts. Nesen ar Liepājas kolēģiem nosvinēju 30 gadu stāžu, bet kopumā inspektora darba stāžs ir 25 gadi, jo piecus bija pārrāvums. Esmu atbildīgs par Talsu novadu. Talsos atgriezos pēc 20 gadu prombūtnes. Ar Kuldīgu neesmu saikni pazaudējis – bijuši dažādi projekti.”

Igo vienmēr darbojies daudzās jomās: vides aizsardzības, nevalstisko organizāciju, draudžu, pedagogijas, tūrisma un citās. Tās visas aktuālas arī pašlaik.

SAVA UZSKATU SISTĒMA

Par *pēckuldīgas* perioda galveno devumu Igo uzskata paša izveidotu ilgtspējīgas attīstības sistēmu, kuras pamattēzes var redzēt viņa mājaslapā par būtiskām pārmaiņām 21. gadsimtā un pilnvērtīgu attīstību (ar pilnvērtīgu šajā gadījumā jāsaprot – pilnu ar vērtībām). Lapa atrodama interneta adresē <https://igom67.wixsite.com/parmainas/igo-skola>.

„Jau studiju gados sāku strādāt pie šīs uzskatu sistēmas, kas ir radikāli atšķirīga no tām, ko parasti piedāvā, runājot par ilgtspējīgu attīstību, un ko pēta futuroloģija. Vienā brīdī sapratu, ka šāda uzskatu sistēma ļoti vajadzīga. Kopš 70. un 80. gadiem pasaulē visu laiku tiek spiests uz to, ka jāpieņem dažādas programmas gan par klimata pārmaiņām, gan bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un citiem jautājumiem. Visu laiku tiek pieņemti dokumenti ar skaļām frāzēm. Protams, ir notikušas nozīmīgas pārmaiņas, pieņemti likumi, bet rezultāts iet uz sliktu pusi.

Parasti, ja kaut kas neizdodas, cilvēki sastringst un to pašu turpina vēl enerģiskāk, lai gan varbūt jādara pavisam kas cits. Mans redzējums ir cits. Daļa no tā lasāma manā mājaslapā.

1972. gadā augstskolas 1. kursā man pasniedzējs iedeva tolaik aizliegtu grāmatu, kurā uz Romas kluba pētījuma bāzes bija pierādīts, ka pasaule virzās uz ekoloģisko katastrofu. Kopš tā laika pievērsos ekoloģijai. Vides aizsardzībā aizgāju strādāt pārliecības dēļ, veidoju vides izglītības skolas bērniem un pieaugušajiem. Tad man lēnām *pielēca*, ka vides aizsardzība jāredz plašāk – kā ilgtspējīga attīstība. Tā kļuva par manu pētījumu galveno objektu. Sapratu, ka nopietni jāstūdi likumsakarības, kas nosaka attīstību, civilizāciju maiņu, citas pārmaiņas. Tad nonācu pie tā, ka viss pamatojas vērtībās. Alternatīva ir tikai degradācija. Skaidrs, ka patērētāju

„Mūsu patērētāju sabiedrība ilgi vairs nevar pastāvēt. Izeja var būt tas, ko citi sauc par brīnumu, bet es – par daudzu apstākļu un procesu sakritību. Tādu kā Latvijas dibināšana – tie ir radikāli un neticami pagriezieni.”

sabiedrība ilgi vairs nevar pastāvēt. Izeja var būt tas, ko citi sauc par brīnumu, bet es – par daudzu apstākļu un procesu sakritību. Tādu kā Latvijas dibināšana – tie ir radikāli un neticami pagriezieni.”

DAUDZVEIDĪGAS INTERESES

Liepājas universitātē piecus gadus Igo bijis pasniedzējs, vienlaikus skolotājs Talsu kristīgajā skolā, *Dzīvajā skolā* Tukumā, kur divus gadus bijis direktors, vēl arī projektu vadītājs un lektors Liepājas zinātnes un inovāciju parkā, vadījis kursus. „Man bija četri darbi, un gāja karsti. Tāpēc esmu laimīgs, ka tas viss beidzies.”

Velosipēdam viņa ikdienā ir vēl lielāka nozīme nekā Kuldīgas laikā, jo ar to viņš

Vēl aizvien Igo ir aizrautīgs ceļotājs. Šī fotogrāfija tapusi Izraēlā, Jafā. Skats uz Telavivu velobrauciena laikā.

darbā apbraukā visus objektus – reizēm 50–70 km dienā. Pēdējā valsts, kuru izbraukājis ar divriteni, ir Fēru salas, kur nācies ceļot, kā viņš saka, pa augstumiem un aukstumiem.

Vēl aizvien Igo darbojas paša izveidotajā Izraēlas un Latvijas draudzības biedrībā: „Tā tika dibināta laikā, kad kristie-

JĀGATAVOJAS PĀRMAIŅĀM

„Viens no futuroloģijas pamatpostulātiem ir tāds, ka cilvēki parasti paļaujas uz to, ka procesi turpināsies. Nākotnes iespējamība tiek modelēta no tā, kas notiek šobrīd un kāda ir virzība. Bet, ja paskatāmies gadsimta vai pat gadu desmita griezumā, dominējošie procesi izsīkst kā upe tuksnesī, un sākas citi. Tendences pagriežas pilnīgi pretēji. Viena no ilgtspējīgas attīstības pētnieku kļūdām ir tā, ka netiek ņemtas vērā varbūtības. Tendences nav jāuztver kā nolemtība, jo vienmēr iejaucas neparedzētu apstākļu veiksmīgas sakritības, pagriezieni. Nav jābūt pesimistiem attiecībā uz pasaules nākotni, jo izeja var nākt no malas, no laika rituma. Bet tāpēc nav jāšēž rokām klēpī. Ir svarīga domas attīstība, pārmaiņu aģenti, kuri sabiedrību sagatavo pārmaiņām. Jābūt optimistiem.

Kādreiz Jānis Kalviņš (bij. Kuldīgas rajona padomes priekšsēdis – aut.) par mani teica: „Aiz tevis cilvēki neies, jo tu esi trīs soļus priekšā. Aiz manis gan, jo esmu priekšā vienu soli.” Tur tā lieta. Juku laikos rajona padome man uzticēja sagatavot sociālo programmu, ko tad atzina par pilnīgi nederīgu. Tagad redzu, ka viss bija pareizi, un nu ir tā, kā paredzēju. Tas, ka tagad pret kaut ko ir pilnīga pretestība – kā pret sienu, nenozīmē to, ka kādreiz tam nebūs rezultāta. Es esmu optimists.”

Iveta Grīniņa
Igo Midriņāna arhīva foto

KULDĪGAS AVĪZĒS

Zviedru laiki Latvijā

Mūsu valsts galvas viesošānās Zviedrijā un tās karaļa Gustava apciemojums Latvijā iekrīt ļoti zīmīgā laikā. Pirms 300 gadiem, kad Zviedrijā pēc kara ar Poliju Altmarkas miera līgumā ieguva Vidzemi, tā atgādināja postažu un drupu kaudzi. Zviedru valdība atjaunoja Vidzemes saimniecisko labklājību, pacēla latviešu garīgās attīstības līmeni un deva tiem labākas tiesības nekā vācu muižniecība ordeņa un poļu valdības laikā. Vidzeme zem Zviedrijas pārvaldības atradās tikai 110 gadus, un šis laikmets ir viens no gaišākajiem latviešu dzimtbūšanas vēsturē.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 90 gadiem

Latvijas–Vācijas neuzbrukšanas līgums

Latvijas–Vācijas un Igaunijas–Vācijas neuzbrukšanas līguma parakstīšana Berlīnē bija pagājušā nedēļā svarīgākais notikums Eiropā. Latvija ar šo līgumu nostiprinājusi savu neitrālo stāju, ieņemot iepretim Vācijai tādu pat stāvokli kā iepretim Padomju Savienībai, ar kuru tā noslēdza neuzbrukšanas līgumu jau vairākus gadus atpakaļ.

Jaunais Kurzemnieks pirms 80 gadiem

Mākslīgi apputekšņo rudzus

Lai iegūtu augstas ziemāju ražas, kolchozos jāpielieto visi jaunākie agrotehniskie sasniegumi. Raņķu pagasta kolchoza Venta kolchoznieki 4. jūnijā izdarīja mākslīgo apputekšņošanu rudzu sējumiem 5 ha platībā. To var veikt divi cilvēki, ejot pa lauku un ar izstieptu virvi sakustinot rudzu stiebrus tā, lai ziedputekšņi izbirtu.

Padomju Kuldīga pirms 70 gadiem

Starptautiskā pieredzes apmaiņa paplašinās

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma (KTTT) audzēkņi, kā arī skolotāji turpina izglīties un apgūt pieredzi programmas Erasmus+ projektos.

GAN SKOLOTĀJI, GAN AUDZĒKŅI

Projektā *Starptautiska pieredzes nākotnes iespējām darba tirgū* notikusi 33 audzēkņu prakse un 11 skolotāju braucieni uz Igauniju, Zviedriju, Vāciju, Itāliju, Slovēniju, Portugāli un Lielbritāniju. Projektā *Pieredze skolai* oktobrī uz Barselušu (*Barcelos*) Portugālē devās skolotāja Solvita Medniece, lai iepazītu šīs valsts izglītības sistēmu, īpaši pieaugušo mācības. Šovasar uz kursiem par plašāku informācijas tehnoloģiju (IT) izmantojumu Spānijā, Barselonā, brauks skolotāja Anete Purīņa. Savukārt projektā *Nākotnes iespējas rodas ar mācību pieredzi* Aija Rutule aprīlī Lielbritānijā, Edinburgā, uzlaboja kompetenci angļu valodā. Bet vasarā par IKT izmantošanu skolās mācībās dosies skolotāja Zane Lase.

NEATPALIKT TEHNOLOĢIJĀS

Kopā ar Igaunijas, Vācijas un Zviedrijas kolēģiem sākts projekts *Didactics in VET in the Digital Era (DiVitDE)* jeb *Profesionālās izglītības un apmācības metodika digitālajā laikmetā*. Vadošais partneris ir Lollandas-Falsteras arodizglītības centrs Dānijā, ar kuru tehnikums jau sadarbojas.

KTTT projektu vadītāja Lāse Juska norāda, ka mācību programmās turpmāk prasības ievē-

rojami palielināsies. Ne tikai tāpēc, ka strauji attīstās tehnoloģijas, bet arī tāpēc, ka notiek globalizācija un sabiedrības izglītība pilnveidojas: „Mums audzēkņi jāizglīto ātrāk, jābūt elastīgākiem, lai viņi vairāk kļūtu pašpietiekami, lai būtu interese meklēt papildu zināšanas. Tajā pašā laikā ir tādi audzēkņi, kas jau izmanto jaunākās tehnoloģijas un sociālo tīklu iespējas, kas ir pilnīgi citādas nekā iepriekš, un veido savu kultūru. Skolotājs ir kā krustpunktā, tāpēc jācenšas neatpalikt. Nav viegli atsāties no tradicionālā mācību modeļa, lai gūtu pārliecību, ka audzēkņi ir programmu apguvuši, un pārīet uz zināšanu ieguvu patstāvīgas izpētes ceļā, apgūstot prasmes, kā arī izmantojot tās praksē.”

Šī projekta uzdevums vairāk izmantot tehnoloģisko, pedagoģisko un satura izzināšanas modeli. Izveidos mājaslapu platformā Moodle, interaktīvu rokasgrāmatu darbam ar to, iztulkot visu partneru valodās, programmu izmēģināt skolotāju un audzēkņu praktiskajā darbā un pēc tās pilnveidot mācību materiālus.

NODROŠINĀS DARBA TIRGU

Septembrī sākts stratēģiskās sadarbības projekts *Student-driven Leadership Skills Development Programme in VET Schools (SLEVET)* jeb *Audzēkņu vadības*

Itālijas restorānos gūtajā pieredzē dalās Amanda Ratniece (no labās), Ints Martinsens, Signe Narnicka, Dāvids Kudrjavcevs un Ričards Rudziks.

prasmju attīstības programma profesionālajās skolās. Tas palīdzēs jauniešiem attīstīt uzņēmējdarbības un komunikācijas prasmes. Tas dos iespēju audzēkņiem labāk sagatavoties darba tirgum, skolotājiem – apgūt prasmi viņus motivēt, kā arī vietējo, nacionālo un starptautisko ekonomiku nodrošināt ar kompetentu, konkurētspējīgu, labi izglītotu darbaspēku. Vēl svarīgs SLEVET mērķis ir uzlabot sabiedrības attieksmi un priekšstatu par profesionālās skolas audzēkņiem. Programmā iekļautās mācības noderīgas gan skolotājiem, gan koordinatoriem, gan audzēkņiem, kuri varēs gūt pieredzi, kā kon-

krētā situācijā rīkojas uzņēmuma vadītājs. KTTT uzdevums ir studentu vadības prasmju programmu izveidot, izmantot un izplatīt profesionālo skolu sfērā, kā arī pedagogu vidū veicināt SLEVET pieeju visās projekta valstīs un citur Eiropā.

Projekta vadošais partneris ir Panevėžas profesionālās izglītības un apmācības centrs Lietuvā, kā arī profesionālās izglītības iestādes Bulgārijā, Lielbritānijā un Slovēnijā.

TOP JAUNA SPECIALITĀTE

KTTT piedalās jaunas izglītības programmas veidošanā. Partneri no piecām valstīm (Latvijas,

Vācijas, Slovēnijas, Slovēnijas un Bulgārijas), tostarp profesionālās izglītības veidotāji, mācību iestādes, darba devēju un asociāciju pārstāvji, apvienojušies labsajūtas tūrisma izglītības projektā *Present Stakeholders for Future Wellness Tourism Skills Development (WellTo)*. Galvenais mērķis: nozarē izveidot jaunu vienotu kvalifikāciju – centra administratorus. Tāpat projekts partneru valstīs veicinās efektīvāku sadarbību gan izglītībā, gan šajā uzņēmējdarbības jomā. Notiks darbnīcas, semināri un konferences, tiks izdoti informatīvi materiāli par projektu un jauno kvalifikāciju.

AUDZĒKŅU VIEDOKĻI

Mudina citus

Pēc KTTT projektu vadītājas Lāses Juskas un skolotājas Gunitas Meieres aicinājuma audzēkņi, kuri programmā Erasmus+ pieredzi guvuši ārvalstīs, dalījās iespaidos, lai mudinātu arī citus šādu iespēju izmantot. Viņi svešā valstī pavadīja nepilnu mēnesi, un turpmāk būs iespēja praktizēt arī ilgāk (trīs mēnešus), bet tā vairāk attiecas uz absolventiem.

Vācieši uzticas

Automehāniķi un galdnieki 28 dienas bija praksē Vācijā, Šverīnē. „Iemācījāties strādāt prātīgi – neskrīet un visu apdomāt,” stāsta Mārtiņš Raģelis no 4. galdnieku kursa. Iepriekšējā gadā viņš bijis kokapstrādes uzņēmumā Igaunijā, kur daudz tehnoloģiju. Vācijā varēts vairāk vērot galdnieka darbu.

Arī topošais automehāniķis Emīls Stebulis Šverīnē guvis labu pieredzi: „Uzzinājām, ar kādiem instrumentiem strādā vācu automehāniķi, kāds ir viņu darba grafiks. Praksē bijām trīs audzēkņi no Kuldīgas tehnikuma. Vēl bija grupa no Kandavas un arī Lietuvas. Darījām visus darbus, kas īstam automehāniķim pienākas: virsbūves, piekares un dzinēja remonts, diagnostika, riepu montāža, balansēšana. Pirmajā nedēļā pieredzējušie automehāniķi mūsu darbu vēroja, pēc tam pilnībā uzticējās un ļāva strādāt patstāvīgi. Šī pieredze mums nākotnē palīdzēs.”

Darbs un atpūta

Kokapstrādes un galdniecības skolotāja Pētera Zāģera audzēkņi praksē bija Igaunijā, Virumā profesionālās izglītības skolas darbnīcā, kas esot daudz lielāka nekā Kuldīgā. Tur strādāja ar moderniem instrumentiem, bet tāpat joprojām tiek izmantotas ļoti vecas ierīces. Darbs sākas 6.00, bet skolas kopmītne atrodas citur, un sabiedriskais transports tajā laikā nekursē, tāpēc nokavētā pusstunda bija jāatstrādā vakarā. Tomēr darbs nav licies grūts, un atļūcis arī laiks atpūtai un izklaidei.

Rudenī Portugālē

Aizvadītā gada nogalē trīs tūrisma pakalpojumu kursa audzēknes strādāja praksē Portugālē, Barselūsā. Iespaids dalās Nora Ziemele un Anna Elīza Sedliņa: „Viena no prakses vietām bija lauku tūrisma mītne *Tulipas*. Bija vēls rudens un auksts laiks, sezona jau beigusies. Sākumā pat īsti nebija, ko darīt. Otrajā prakses vietā četru zvaigžņu viesnīcā *Apulia* piedalījāties telpu uzkopšanā, iepazīnām, kādus ēdienus tur pasniedz. Devāmies vairākas ekskursijās, tai skaitā uz Spāniju. Par prakses mīnusu uzskatām to, ka novembris bija lietains, tūrisma darba maz, toties portugāļus iepazīnām kā draudzīgus cilvēkus un redzējām daudz skaistu vietu.”

Tradīcijas kalnos

Pavasārī siltāk un vairāk darba bija Anetei Baldiņai un Dainai Brazdovskai Slovēnijā, viesnīcā *Risi*, kas atrodas tuvu kalniem. Vajadzējis apkalpot klientus, mazgāt traukus, klāt galdus, dekorēt ēdienu, tīrīt telpas. Prakse sakritusi ar Liendienām, ko Slovēnijā svinot tikai vienu dienu un ar īpatnēju tradīciju – apliet sievietes ar ūdeni. Meitenēm bijis liels pārsteigums, kad virtuvē ienākuši kolēģi vīrieši un uzgāzuši spaini ūdens. Tomēr viņu skatījumā slovēki ir draudzīgi, un viesmīlībā varot daudz iemācīties.

Piedzīvojumi Itālijā

Jautri esot gājis KTTT audzēkņu grupai, kas pieredzi guvusi Itālijas viesnīcās. Darbs smalki aprakstīts prezentācijās, taču grupas vadītāja G.Meiere piebilst, ka viss nav izstāstīts. Galvenais tomēr pateikts – prakse jebkurā citā valstī ir ieguvums. 2. kursa audzēkne Amanda Ratniece norāda, ka iespēja mēnesi dzīvot un strādāt vienā no slavenākajām kūrortpilsētām Rimini Adrijas jūras krastā jau vien bijis nenovērtējams piedzīvojums. Restorānā *Amorimini* darbdiena praktikantiem ilgusi no 11.00 līdz 21.00 ar divarpus stundu pārtraukumu. Jāstrādā kā īstiem viesmīļiem, apkalpojot klientus, jāuzkopj telpas, jāpulē naži un dakšiņas, jāapgūst itāļu smalkā galda klāšanas kultūra banketos utt. „Brīvajā laikā, protams, nesēdējām. Daudz braukājām ar riteņiem un brīvdienas izbaudījām uz visiem 100,” piebilst Ints Martinsens. Otra kuldīdznieku grupa Rimini strādājusi jūras velšu restorānā *La Marianna*, arī tai darbs un piedzīvojumi līdzīgi.

PĀRDOD

Veikalā **Dagus**, Liepājas ielā 51, Kuldīgā, apjomīgi vīriešu **APĢĒRBI, APAVI** – ikdienai, darbam, medībām.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**, rakstām kvītis. Tālr. 29428876.

Ozola, bērza, alkšņa **MALKU** klučos vai skaldītu. Tālr. 29126226.

Skaldītu **MALKU**: 6 berkubi – 180 eiro, 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

Pārdod ar piegādi **GRANTI, SMILTI, MELNZEMI**. Tālr. 29523294.

PĒRK

AUTOMAŠINAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠINAS**. Tālr. 26104984.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Baltalkšņu **CIRSMAS**. Tālr. 27811870.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolā audzēkņu uzņemšana 2019./2020. m. g. 6. jūnijā:

- 10.00–14.00,
- 17.00–19.00.

Konsultācijas 3., 4., 5. jūnijā 18.00.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, D un 95. koda kursus. Mācības ir gan dienas, gan vakara grupās. Tālr. 26120089 vai 23071223.

MAINĀM JUMTUS, siltināšanas darbi, ēku demontāža, materiālu piegāde. Tālr. 26231135.

CELTNIECĪBAS darbi mājām un dzīvokļiem. Tālr. 22145256.

Veic **FLĪZĒŠANAS, JUMTU** un citus celtniecības darbus. Tālr. 26012477.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

TRIMERĒ zāli. Tālr. 22302300.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

LĪDZJŪTĪBAS

Tā aiziet mūsu mīļie.

Aiziet no ikdienas rūpēm

Prom mierā un klusumā.

Paliek vien dvēseles gaisma.

/Z.Purvs./

Izsakām līdzjūtību Dainai Bērendei, no brāļa atvadoties.

Kolēģi no Kuldīgas novada pagastu pārvaldēm

Kas bijis reiz,

Tas nebūs vairs nekad,

Tas pavasars...

Tas brūkleņziēds...

Tas cilvēks...

/J.Sirmbārdis./

Skumju brīdī esam kopā ar Dainu, brāli ALDI mūžībā pavadot.

Anita, Astra, Laima, Uldis

Klusu, klusu nu uz dusu,

Ne vairs grūti, ne vairs sāp.

/D.Avotiņa./

Skumjās esam kopā ar Dainu un pārējiem tuviniekiem, no ALDA atvadoties. Agrita, Inese, Silvija, Skaidrīte, Dzidra

Par vienu cilvēku tuvāko

Tev tagad mazāk būs.

Sirds zaudēto

Līdz mūža galam neatgūs.

/J.Osmanis./

Izsakām līdzjūtību Jānim Siliņam, no brāļa atvadoties.

Gudenieku medību kolektīvs

Sāp sirds, no dēla šķīroties,

Kad viņa taka smilšu kalnā iet.

/J.Rūsiņš./

Skrundas novada pašvaldība, Skrundas veselības un sociālās aprūpes centrs izsaka visdziļāko līdzjūtību Solvitai Fjodorovai, traģiski zaudējot dēlu.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Artūram un ģimenei, MAIGU mūžībā pavadot.

Kaimiņi no *Krastmalām* un

Gundegām

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE JŪNIJAM

Jolanta Hercenberga,
astroloģe

Auni iecerēs realizēs enerģiski un ar nesatricināmu mērķtiecību. Darbs ies no rokas, arī mājās tiks ieviesta kārtība, visu un visus noliekot pie vietas. Kompromisi nāks grūti. Brīvie savu sirdsāķīti var satikt ārzemju braucienā.

Vēršiem radošais gars lidināsies augstu virs zemes. Savienojot skaisto ar praktisko, izdosies lieliskas idejas. Šis ir būtisku pārmaiņu laiks, tādēļ viegli situācijas veidosies tajās jomās, kur tie būs gatavi mainīt ierasto. Nav vērts turēt to, kas slīd ārā no rokām.

Dvīņi rādīs raksturiņu. Apkārtējiem šķitīs, ka vienā iemājojuši divi: jaukais un nešpetnais. Dvīņi dzīvos uz visiem simtiem! Ja prieki, tad līdz histēriskiem smiekliem; ja bēdas, tad ar durvju aizciršanu un draudīgiem skatieniem.

Vēži veiksmes noslēpums būs plašais smaids, pārliecinošā stāja un nesatricināmā ticība, ka viss izdosies. Visums lēmīs atalgot par veikumu gan materiāli, gan emocionāli. Profesionālajā jomā laiks vērst skatienu plašāk.

Lauvām mīlas frontē spilgti notikumi. Ilglaicīgās attiecībās esošie vēlmi doties kopsolī tālāk var apstiprināt juridiski, bet šaubīgas savienības var arī izjukt. Naudas šomēnes būs vairāk.

Jaunavām atslēgas vārds – uzdrīkstēties. Saprāts par izaugsmi nevar sevi ierobežot nedz vērienā, nedz teritorijā. Izdosies viss, ko ar prātu var iztēloties. Jāsaprot, kas ir galvenais, ar ko gribas nodarboties, un jālaujas.

Svaru veikums tiks novērtēts – iespējams kāpiens pa karjeras kāpnēm un lielāks atalgojums. Vai viņi sev noticēs? Vairāk laika der atvēlēt bērniem vai mazbērniem – viņi prasa savu uzmanības devu.

Skorpioni sauli tvers caur rozā briļļu prizmu. Kāds var to izmantot ļaunprātīgi un ausis ieliet informāciju, kas tam izdevīga. Radošajiem izdosies sevī atklāt jaunu šķautni, un tas sniegs pozitīvas izjūtas.

Strēlnieki pārveidos tuvāko apkārtni. Dzīvesvietā būs īstas pārveidošanas: tiks pārkrāvēti skapji, pārbīdītas mēbeles, krāsotas sienas. Ģimenei nāksies rosīties no vērtēt atzinīgi vai arī paklu-

sēt – iebildumi diez vai tiks uzklauti.

Mežāžiem laiks atpūtināt muskulatūru un vairāk nodarbināt smadzenes: plānot, sapņot, ieklausīties zemapziņā un ne tikai sev atklāt, bet arī Visumam paziņot par patiesajām, dziļākajām vēlmēm. Stiprināsies draudzība ar tālumā dzīvojošajiem.

Ūdensvīriem izdevumu vairāk, nekā plānots, tādēļ materiālā situācija būs viena no sarunu tēmām. Dzims arī brīnišķīgas idejas, ko ikdienas ritmā pamainīt, lai naudas plūsma palielinātos.

Zivīm garlaicība nebūs pa prātam, tādēļ ik vietā radīsies padoms, kā visu darīt jautrāk un citādāk. Iespējama darba apstākļu maiņa. Ģimenes cilvēkiem mīlestības un sapratnes laiks, bet brīvajiem par sevi atgādinās kāds agrāk zināms īpašs cilvēks.

Čika laiks:

1.VI 1.53 – 14.48,
4.VI 18.42 – 19.17,
6.VI 17.10 – 22.16,
9.VI 0.23 – 0.45,
10.VI 15.01 – 11.VI 3.29,
12.VI 18.15 – 13.VI 7.02,
14.VI 22.46 – 15.VI 12.03,
17.VI 11.31 – 19.13,
19.VI 14.19 – 20.VI 5.01,
21.VI 17.02 – 22.VI 17.01,
25.VI 2.10 – 5.38,
27.VI 10.51 – 16.32,
29.VI 21.38 – 30.VI 0.09.

PIKC KULDĪGAS TEHNOLOĢIJU UN TŪRISMA TEHNĪKUMS

Audzēkņu uzņemšana 3.06.– 30.08.2019.

Valsts apmaksātās programmās:

■ pēc 9. klases četrgadīgās programmās ar pilnu vidusskolu:

- automehāniķis,
- autodiagnostiķis,
- loģistikas darbinieks,
- mēbeļu dizaina speciālists,
- mēbeļu galdnieks,
- tūrisma pakalpojumu konsultants,
- pavārs,
- konditors,
- viesu uzņemšanas speciālists.

■ pēc 12. klases 1,5 gadu programmās:

- maizes un miltu produktu ražošanas tehniķis,
- SPA speciālists,
- gaļas produktu ražošanas tehniķis,
- spēkratu mehāniķis,
- kosmētiķis (mācību ilgums 2 gadi).

■ ES finansētajās 1,5 gadu programmās nenodarbinātām personām līdz 29 gadiem (pēc 12. klases, vairāk informācijas pa tālr. 25631181):

- automehāniķis,
- auklis,
- viesu uzņemšanas dienesta speciālists,
- vīnzinis,
- mēbeļu galdnieks,
- loģistikas darbinieks,
- augļu un dārzeņu pārstrādes ražošanas tehniķis.

Dokumentu pieņemšana: Kuldīgā, Liepājas ielā 31, tālr. 63324082, 25631181, e-pasts: kuldigasttt@pcabc.lv, kuldigasttt@inbox.lv.

FOTOKONKURSS

Kurzemnieks izsludina konkursu

MANA VASARA.

Sūtiet iemūžinātas ainavas, dabas brīnumus, ziedus, putnus, ūdenspriekus, ceļojuma un citus mirkļus, katram attēlam pievienojot īsu parakstu!

Gaidīsim līdz 18. jūnijam e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv

Visas fotogrāfijas ievietosim Kurzemnieka feisbuka lapā, kur par tām varēs balsot.

Labākās fotogrāfijas autoram – redakcijas balva.

VĀRDADIENAS

No 3. līdz 9. jūnijam
 3. Ineta (2984), Inta (6105), Intra (36)
 4. Elfrīda (127), Sindija (1118), Sintija (4390)
 5. Igors (14 668), Ingvars (66), Margots (50)
 6. Ardis (63), Ingrīda (3295)
 7. Arnis (4612), Gaida (1149), Arno (184)
 8. Frīda (97), Frīdis (17), Mundra (12)
 9. Gita (2773), Ligita (3250)
Populārākie: Sintija un Igors.

Intām piestāv būt skolotājām

Inta Brasle, Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra direktores vietniece:
 – Vecākiem bija vairākas versijas, bet pēdējā brīdī mamma izdomājusi, ka sauks mani par Intu. Ir arī kāda komiska situācija. Esmu dzimusi decembrī vēl padomju laikos, tētis strādāja lielā uzņēmumā, un no darbvietas Ziemassvētkos bērniem deva saldumu paciņas. Dzimusi vēl nebiju, bet, tā kā bija zināms, ka būšu, tētis pieteica paciņu arī man. Protams, jāpasaka bērna vārds. Bez īpašas apdomāšanas tētis teicis, ka būs Kristīne, jo domājis, ka būs meita. Tā no tēta darbavietas vairākus gadus paciņu saņēmu kā Kristīne. Intas vārda īpašnieču raksturojumā viena no vēlamajām profesijām ir skolotāja. Kad strādāju skolā, novadā pazinu vēl četras kolēģes – latviešu valodas skolotājas šajā vārdā. Šķiet, ka tagad bērniem bieži tas netiek dots, jo nevienam jaunāku Intu nepazīstu. Tā kā man dzīve saistīta ar skolu gan mācoties, gan strādājot, vārdadiena vienmēr ir patīkams noslēgums spraiža darba sezonai.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 3. JŪNIJĀ

Dienas garums – 17 st. 30 min.
 Saule lec 4.37, riet 22.07.

Naktī +7°...+9°

2-3 m/s

Dienā +15°...+24°

2-4 m/s

RĪT, 4. JŪNIJĀ

Dienas garums – 17 st. 32 min.
 Saule lec 4.36, riet 22.08.

Naktī +14°...+15°

3-4 m/s

Dienā +20°...+26°

1-3 m/s

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

202. kāрта.

Baroka laika itāliešu gleznotājs (1698–1767), kurš pazīstams ar žanra ainu un kluso dabu gleznošanu. Milānietis, bet dzīvojis un strādājis gan Venēcijā, gan Padujā, gan Brešā. Uzgleznojis trīs altārglezņas un četras freskas Rino di Soniko draudzes baznīcai, bet tās netiek uzskatītas par mākslinieciski augstvērtīgām. Nereti gleznojis klaidoņus un ubagus (*pitocchi*), tāpēc iemantojis pavārdu il Pitocchetto (tulk. *ubadzēns*).

Atbildes gaidām līdz **5. jūnijā 11.00**: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

201. kārtas atbilde: Moriss Utrillo (*Maurice Utrillo*). *Norvina iela*, 1910.

Pareizi atbildējuši:
 Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Gunta Folkmane, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Mārcis Kalējs, Vita Jurenovska.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
 par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
 26185703 • 25573447 • 29172343

IESPĒJA

Aicinājums aktīvajiem

No 27. līdz 30. jūnijam Ruckas muižā Cēsīs notiks sabiedrības par atklātību *Delna* vasaras skola, kur četrās dienās varēs uzzināt par informācijas un datu atklātību, publisko iepirkumu uzraudzību, pilsonisko līdzdalību, iedzīvotāju un pašvaldības attiecībām u.tml.

Lekcijas, praktiskas nodarbības un darbu komandās vadīs Latvijas un ārvalstu eksperti. Otrajā un trešajā dienā dalībnieki iesaistīsies sarunu festivālā *Lampa*.

Iespēja papildināt zināšanas tiks dota 24 interesentiem, kuriem ir vismaz 18 gadu. Organizatori aicina pieteikties viedokļu līderus, pilsoniskos aktīvistus, žurnālistus, studentus, programmētājus un citus interesentus. Ir dalības maksa. Pieteikties e-pastā: lina.leitane@gmail.com vai pa tālr. 67285585. Pieteikumi tiks vērtēti, rezultāti būs zināmi 6. jūnijā.

TRADĪCIJA

Mežābeles mūžam un godam

„Tas bija neaizmirstams brīdis – pērkonam ducinot un melnajiem mākoņiem garām slīdot, Harijs Krūze Ciemgaļu mežābeleī lasīja tikko radušos dzejoli,” tā pēc piektās dižkoka godināšanas saka šīs performances aizsācēja, turlavniece Sandra Brantevica.

Piekto gadu Turlavā ābelziedu laikā domubiedri godina Ciemgaļu mežābeli, un šogad piedalījušies vairāk nekā 30 cilvēku. Mērķis ir vairāk nekā 300 gadu seno koku saglabāt, iemūžināt daiļdarbus un popularizēt. Pērn maijā lielākie zari vainagā aplūza. Toties sen atlūzušais žuburs (stara) iesakņojies, un spēcīgās atvases zied un briedina ābolus.

Stāsta S.Brantevica: „Daži ir piedalījušies visās performansēs. Pasākuma burvība – katrs dalībnieks ir daļa no tā. Visus gadus kopā ar folkloras kopu *Nārбуji* un vadītāju Alīdu Štromani esam dziedājuši un dancojuši. Ziepes ugunsкура lielajā katlā vārījām kopā ar Sanitu Lūci-

ņu, pirtī noderīgus un citus lina darinājumus piedāvāja Lienes Elertes *Lina stāsts*, pieredzē dalījās garšīgās Jūrkalnes maizes cepēji Inga un Juris Lastovski, pļavu rotājām ar rokdarbnieces Intas Vīdersones tamborētām sedziņām kā baltiem ziediem, Anna Dintere rādīja savas mammas simtgadīgos, apbrīnas vērtos rokdarbus, ar mežābeles žāvēto ābolu tēju cienāja Olga Junkere, lauku olu uzkodas gatavoja Ārija un Visvaldis Brantevici, bija vienreizēja iespēja cienāties ar Jāņa Grīvīša alu, un uz atvadām smaržoja Ainas Ozolas dāvātie puķu pušķīši,” uzskaita S.Brantevica. „Liels paldies dzejniekam Harijam Krūzem par dzejoli!” Viņa pateicas visiem, kuri palīdzējuši pasākuma tapšanā, kā arī mežābeles draugiem no Kuldīgas, Laidiem, Padures, Lažas, Liepājas, Jūrkalnes un Jelgavas, aicinot atkal uz tikšanos nākamā gada 28. maijā.

Inguna Spuleniece
Sandras Brantevicas arhīva foto

Pie sirmās mežābeles Turlavā uzstājas folkloras kopa *Nārбуji*.